
MIKI BYVOLA

Jáva
Dětnická 1417
URCHLABÍ III.

S šerifskou hvězdou poezie

při recenzování českých singlů trpívám jak zvíře, ale jednou jsem trpěl ještě víc: když jsem měl hodnotit první gramodeskové pokusy několika trampských skupin * co znělo z drátěk mě nepříslušelo * a česká pop music nebyla začátkem 70. let zase tak mizerná, aby vedle ní trampské neumělosti zapůsobily aspoň svou upřímností * i když jsem netrampoval ani ještě nejezdil na porty, vídával jsem ty kluky u táborák, když jsem sjížděl lužnici a vltavu * bylo mi tedy hloupě je známkovat * leč kritik jinak nemůže; má tak dost pochyb o smyslu své práce a kdyby ztratil i stejný metr pro všechny muzikanty, provexlované elegány právě tak jako pro fousaté sympaťáky, byl by k nepotřebě

někteří trampové mi to vyčetli a vyčítají dodnes * když jsem loni šel noci z přístavního lochotínského amfiteátru, zaslechl jsem kdesi poblíž stížnosti, jak jsem v portýrně ukřivdil někomu, koho hlasy ze tmy měly řády * »cit nepotřebuje žádné logické zdůvodnění«, napsal autor studáků a kantorů, jaroslav žák * a v těch smutných hlasech cit byl, to jsem slyšel

v kritikovi se v takové chvíli rozprostře velká samota; žádná pýcha a důležitost * ježuže! ježuže jsou taky chvíle, kdy bleskem jediné písničky zazáří skutečná krása, kdy vydechnete a chvalitě z celého srdce * takové mše jsou vzácné, můžete je zbabrat svým ukoptěným chvalozpěvem, ale aspoň ta radost z něčeho nového vám zůstane

tak mi bylo, když jsem poprvé v melodii recenzoval skupinu hoboes a skladbu mikiho (mirka) ryvoly * tak tohle asi opravdu není večírkový srandista ani zamindrákovaný melancholik, říkal jsem si * ono mu to nejen pálí, ale taky asi umí po sobě škrtat, jinak by se k tak hutnému vyjádření nedostal

to jsme se pořád neznali

nevěděl jsem, že kladenák miki (ročník 1942) i se starším bratrem wabim (jiřím) a skupinou hoboes patří do jihočeské osady zlatý klíč a že se tam od roku 1956 scházejí lidé »odsouzení ke kamarádství« * nedošlo mi ani, že objevuji ameriku, neboť miki byl už tehdy trampský klasik, i když ne každému na očích

dnes už vím, že miki prostě píše málo, koncertuje málo, předvádí se maloučko * je spíš uzavřený a

nic na tom nezměnily ani někdejší narvané lucerny při koncertech nobees* maluje si (absolvoval keramickou školu v Brechyni), přemýšlí si, hraje si na kytaru a dovede být tiše šťastný i v davovém mumraji* i když jsme si jednou konečně podali ruce a sdělili víc, než bych při mikiho plachosti čekal, pořád jsem o jeho práci věděl málo* že napsal bednu od whisky, třeba* a teď mám před sebou tento zpěvník a zjišťuji, že miki má mnoho textů přinejmenším stejně zvučných, s brilantními šlehnými rýmy, čtivým slovníkem, originálními přírovnáními a hotovým, okouzleným, pokorným a mužným pohledem na svět

čistý způsob myšlení je vlastní všem pravým trampům, ale čistý vztah k materiálu, to je šerifská hvězda poezie* v duchu jsem ji dávno připíchnul honzovi vyčítalovi a wabimu dalíkovi; protože od mikiho jsem znal jen pár textů* musel jsem si odkrýt mikiho dílnu* třeba recept na spojení tradiční scenérie a po špetkách odměřovaného šoku z obraznosti: začnu »usnula řeka a usnula kytara«, no dobře, řeknete, to už tu bylo* a on k tomu klidu přidá »jenom pták ze spaní t i k n e« * to je sloveso! mikimu v pravých okamžicích »na nebi hvězdy kvetou«, »v kaláni voda zpívá«, »dou krajem vánky voňavý«, »tvá dráha míří k tunelu – a tunel, ten má hlad«

jindy jde miki na námluvy s češtinou oblečen za desperáta* »ten břemzák co přišel moc vošklivě řval — — tak drcnul jsem do něj a čert si ho vzal« * nebo »jak sem měl poslednĕ vošklivej pech – když sem mu zapomněl kudlu v zádech« * některé začátky písniček má skvělé reportážní: »shejbni hlavu, kamaráde, tunel před námi/veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvánějí« * nebo: »znáš tu trať co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění / v semaforu místo lampy svítěj kost zkřížený« * takový josef kainar by jistě bcenil příspěvky k muzikantskému slangu: » a jako šnelcuk bez brzdy akordy fofroval« nebo »prsty se mu rozběhly jak myši hladový« * nařož dvoukřídkovou filozofii: » hrajem v mollu co je psaný v dur / nejkrásnější zůstane už nedohraná«

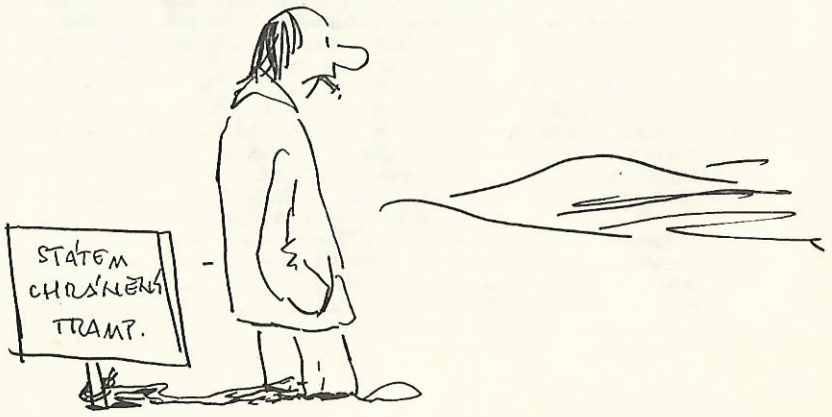
když se útočí proti písničkovým textům, často se argumentuje tím, že nejsou poezií a nesnesou zveřejnění* (argument ostatně nesmyslný: to je jako byste například zveřejnili ze symfonické partitury jen to, co hrají pozouny)* u mikiho písniček mám naopak často dojem, že jejich texty vyniknou teprve černě na bílém; nedivil bych se, kdyby se je dokonce někdo pokusil znovu, jinak zhudebnit, jak to někdy dělávají mišík nebo skoumal s texty jiřího dědečka a jana buriana

»ideálem našeho houfce nikdy nebyl drsnej superman, ověšenej pentličkama, gestama a pózama* spíš obyčejnej, dobrej a pokud možno chytrej člověk* přesně ten, kterej tolik chybí společnosti«, napsal miki ryvola do almanachu ke třicetiletí osady zlatý klíč

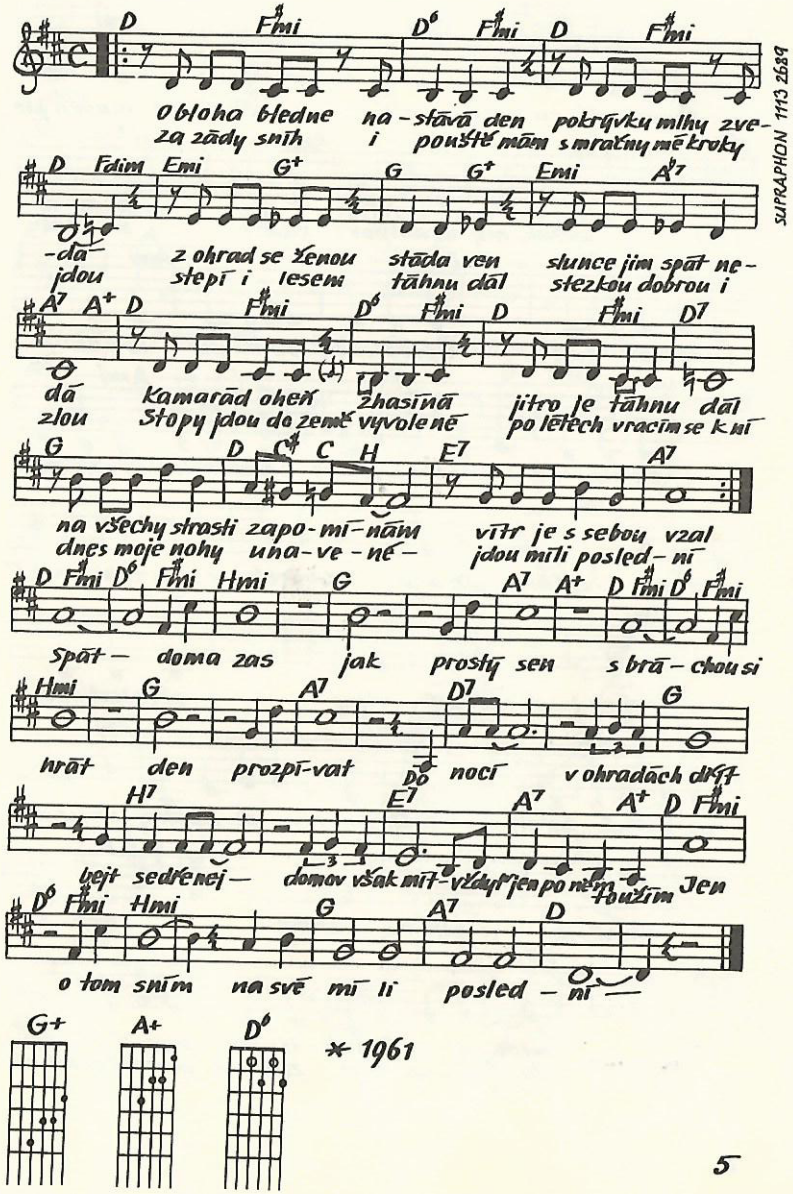
až přečtete tento zpěvník, přesně takového člověka poznáte v hrdinech příběhů* já ho poznal i v autorovi těch příběhů* a děkuju mu za to, že mě jednou provždy zbavil výčitek při hodnocení trampských nahrávek* přesvědčil mě, že s trampskými písněmi je to jako se všemi jinými: dělí se na nápaditě a ostatní* ty první si zaslouží být poslouchány všemi, nejen trampy* a s těmi druhými by se neměli spokojit ani trampové* aspoň ne na dlouho* jak zpívá miki:

»a co je hnutí, který přestalo se hejbat?«

jiří černý

Poslední míle

SUPRAPHON 1113 2689

Osado, osado...

Ami Dmi Ami Dmi

Slunce už za hory kráčí dělný lid znaven jde

E7 Ami Dmi Ami H7

sníť avšak my trampově radši u ohně

E7 Dmi Ami

bude-me bdít V pevném tu sedí-me kruhu -

H7 E7 E+ Ami

tu-ris-ta trempíř vě bě pomocník Chvějí-cím

Dmi F E7

retem šeptáme: „Druhu hluboce's v srdce mi vnik!"

Dmi Ami H7

V řece když zpívají vlny přeslad-ce

E7 Ami7 Dmi

za-vo-ní mech U-de-Kiv ve nástroj strunný

F E7 A

mně mi u-nik-ne vzdech: osa-do

D E7

o-sa-do mladých lidí kolek-ti-ve bylo-li to někdy
do ohně když tiše zří-rám presentní list ote-

(A7) D Dmi D Dmi

dříve co teď je? A když se mě-síč-ních
rám kdo tu je...

A H7 E7

zří-pů line roj s pocitem radostným pravím sobě:

E+ A D E7

„Hoj!" o-sa-do osa-do všichni se dnes zúčastnili

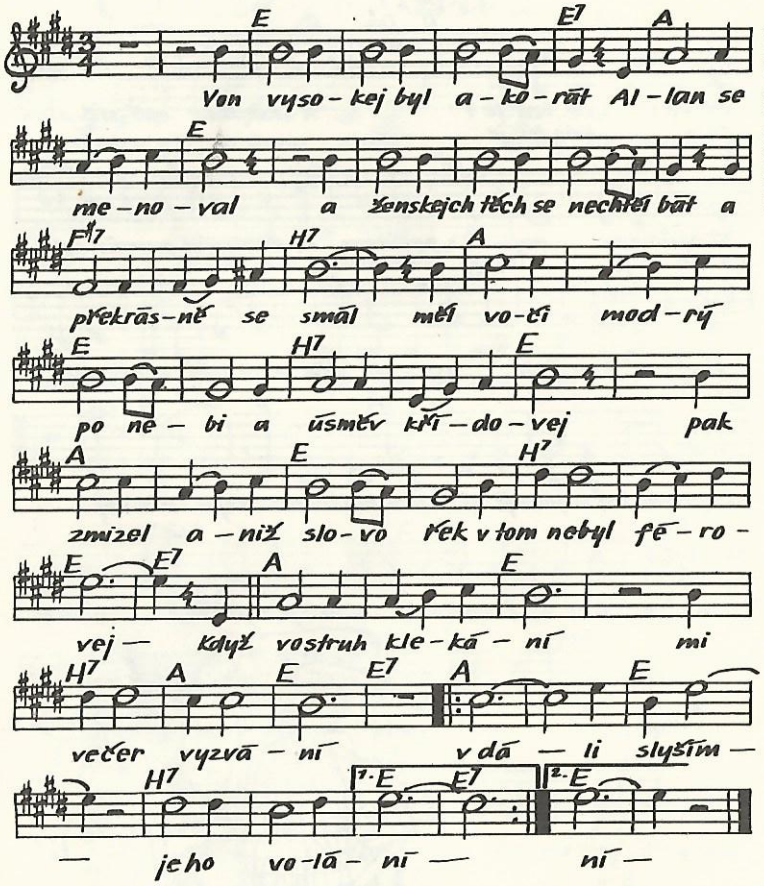
E7 A D Dmi A

stoprocentně zapo-ji-li a-hoj a-hoj a-hoj...

* 1964

Klekání

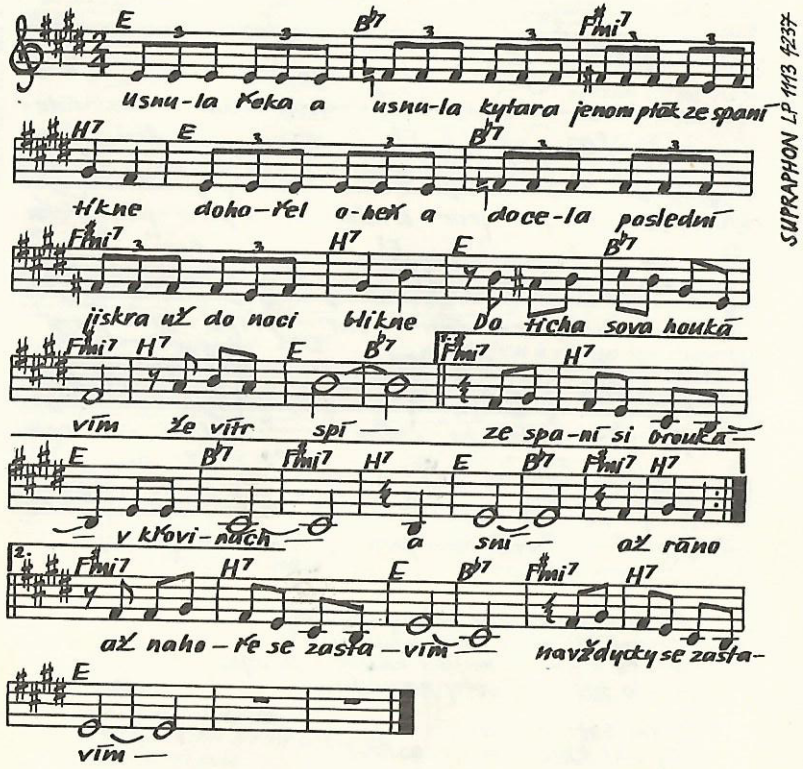
SUPRAPHON 1115 2908 H

Už dávno nejsem veselá a vrásčitou mám tvář
Sem dočista už vomšelá jak starej kalendář
Jen voči modrý po nebi mám bože ty mi dej
Můj Allan jednou vrátí se byl přece férovej

Když vostruh klekání . . .

* 1966

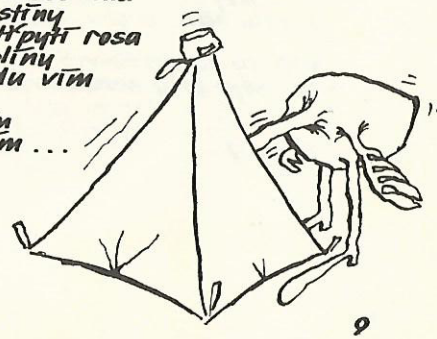
K horám
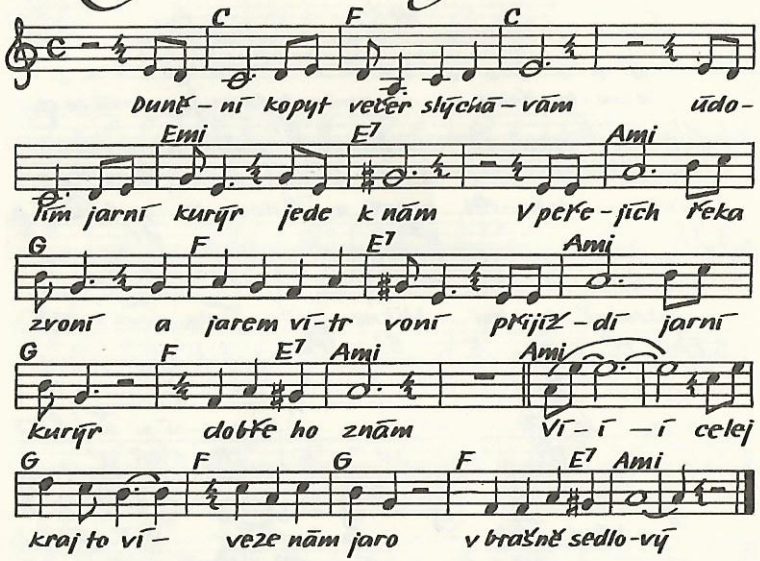

SUPRAPHON LP 1113 4237

až rāno uteče mlha a uteče tma
slunce zažene šedivý stíny
na louce v trávě se zatřpytí rosa
a odplaví poslední splíny
Dál k horām lesy půjdu vím
že čekají
až nahoře se zastavím
navždycky se zastavím . . .

* 1965

Jarní kurýr

SUPRAPHON 1113 2708 H

Zase dou krajem vánky voňavý
obouvám svoje boty toulavý
dobře ví moje milá i kdyby víla byla
tyhle toulavý boty nezastaví

Mám boty toulavý
Ty ani kouzlem nezastavíš

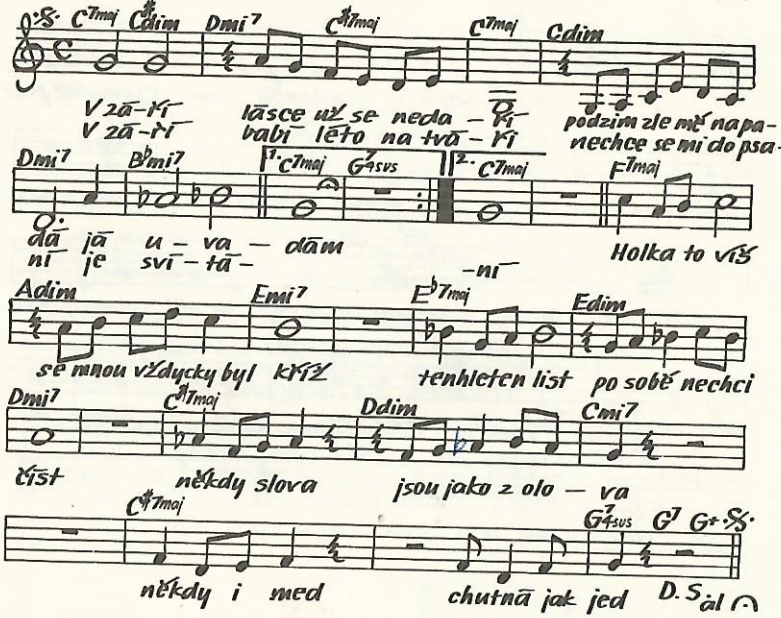
Musím jít mraky táhnou nad hlavou
musím jít stopou bílou toulavou
neplakej že se ztratím já do roka se vrátím
prošla pám cestu domů jarní travou

Víš ty to dobře víš
Ty moje boty nezastavíš

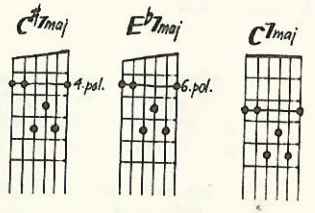
* 1967

Září

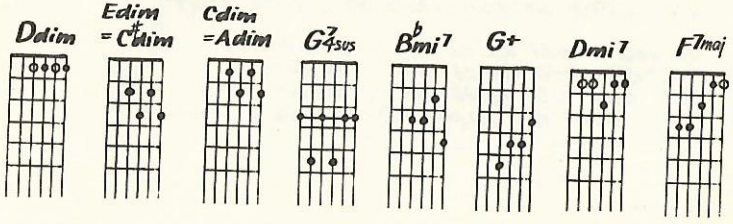
PANTON 8133 0197ee

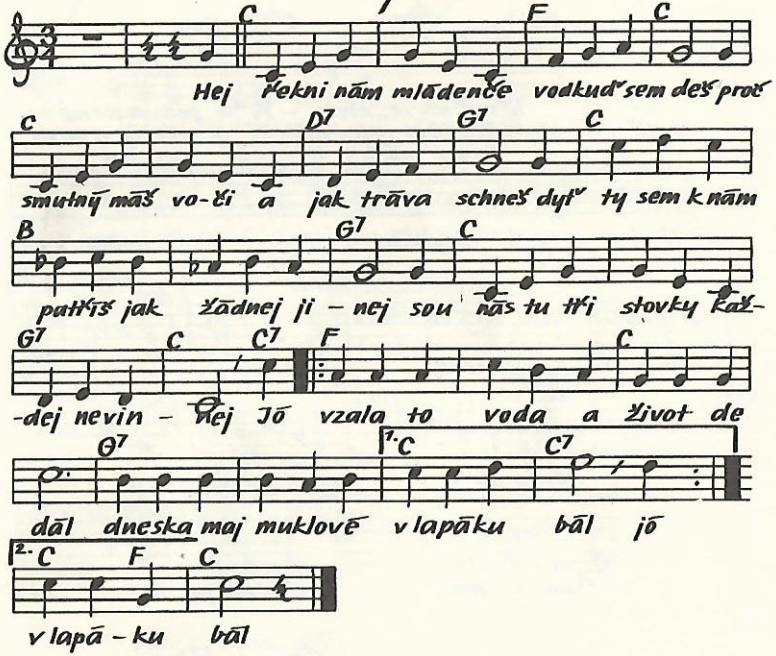
V září
dopisům se nedaří
každej jdem svou pěšinou
vlastní vinou

* 1984

Bál v lapáku

Já předloni do Friska vagónem jel
a na stěže hezoučkej fliček sem měl
Ten bremzák co přišel moc vošklivě řval –
tak drcnul sem do něj a čert si ho vzal

Já dostal sem žízeň a whisky chtěl pít
a splet sem si cestu a do banky vlít
let v sejfu sem nenašel korálky hlt –
chudáček pokladník měl z toho smrt

Já vod mládí už sem zapomnětlivej
poslyšte mládenci příběh tklivej
jak sem měl posledně vošklivej pech –
když sem mu zapomněl kudlu v zádech

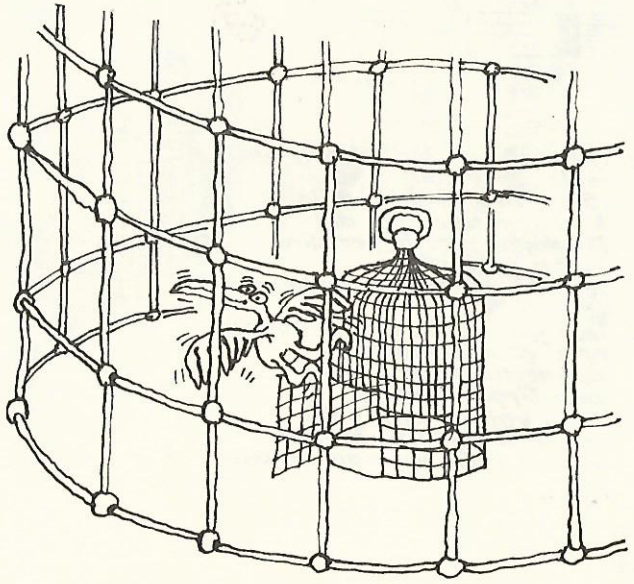
Já farao jednou sem v salónu hrál
a byl sem dost špatnej ten chlap se mi smál
A to neměl dělat měl mizernej den –
von zvostal tam ležet a já přišel sem

Já vždyť mi nebo ne sem nevinnej
za všechno může můj ksicht zločinnej
že kradu prej koně – to bídná je lež –
když ležet chceš se mnou tak koníčku běž

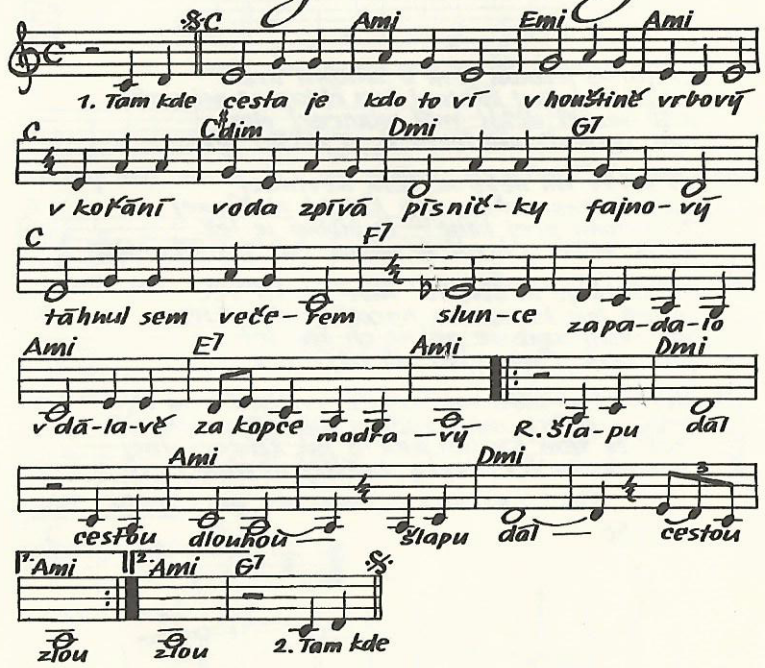
Jō láska je mládenci moc hezká věc
jeden jeň kejvne a hned spadne klec
milovali sme se pěknejch pár let –
pak sem jí nasypal do kafe jed

Hej řekni nám mládence vodkud sem deš
proč smutnýmáš voči a jak tráva schneš
dyť ty sem k nám patříš jak žádnej jinej –
sou nás tu tři slovky každej nevinnej ...

* 1966

Vrbový houštiny

PANTON EP 03 0278

2. Tam kde ve skalách vítr hrál
malej se palouk smál
tam stará chajda stála
k ní sem se cestou dal
Za oknem – co to nevidím
holka jako růže
Navěky cestě sem sbohem dal
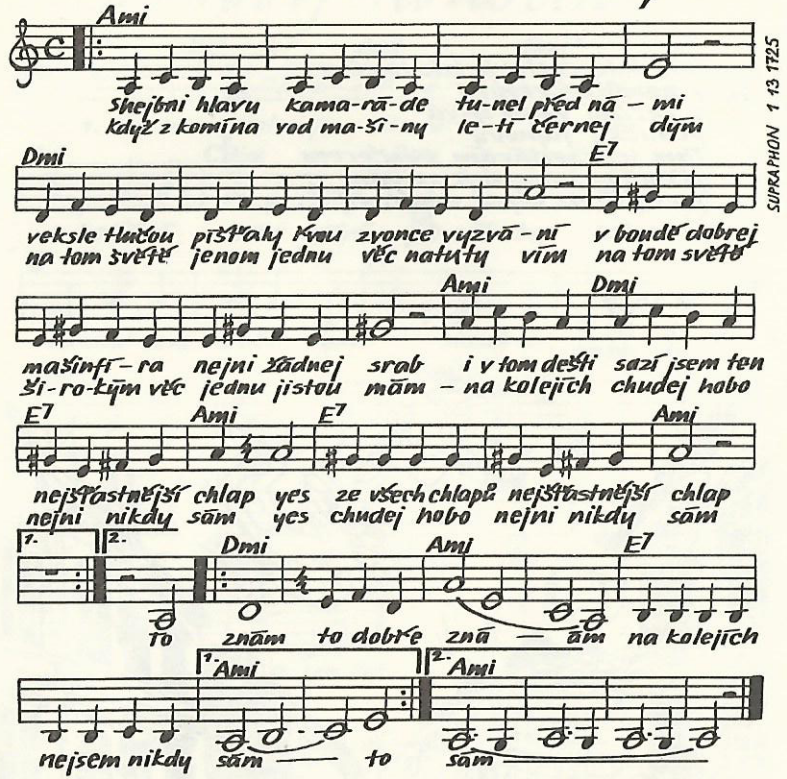
3. Tam jak skála je nad vodou
nad vodou studenou
do mechu kosti složím
pod širou oblohou
Sám volnej jako pták
na nebi hvězdy kvetou
měsíc svítí mi nad hlavou

Tam kde cesta je kdo to ví
v houštině vrbový
v kořání voda zpívá
písničky fajnový
Tam teď sedávám s večerem
písničku smutnou zpívám
o cestě za kopce modravý...

* 1967

Ze všech chlapů

SUPRAPHON 1 13 1725

Pod zādama uhlí mām a deku děravou
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou
navečer sem do vagónu zalez jako krab –
i v tom dešti sazí sem ten nejšťastnější chlap –
yes ze všech chlapů nejšťastnější chlap
Za zādama Friško selmafor je zelenej
vlak se žene do tmy jako bejček splašenej
radujte se občánkově hobolus jedou k vām –
na kolejích chudej hobo nejni nikdy sām
yes chudej hobo nejni nikdy sām

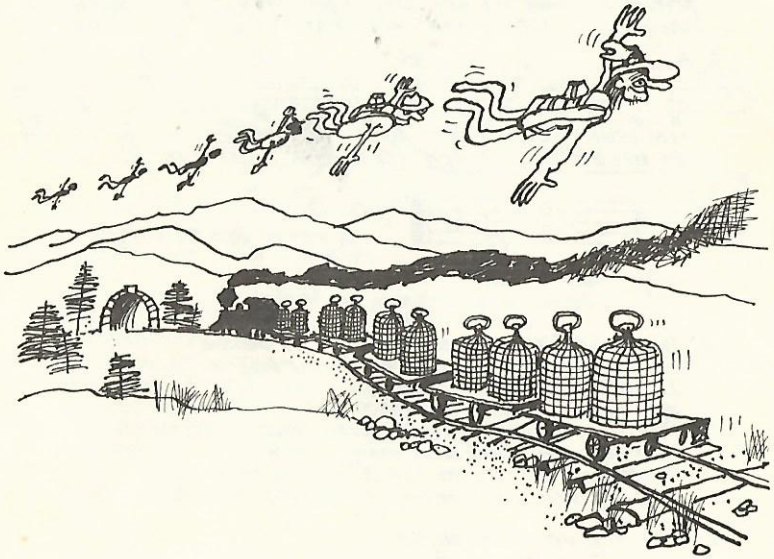
To znām to dobře znām . . .

nejšťastnější chlap

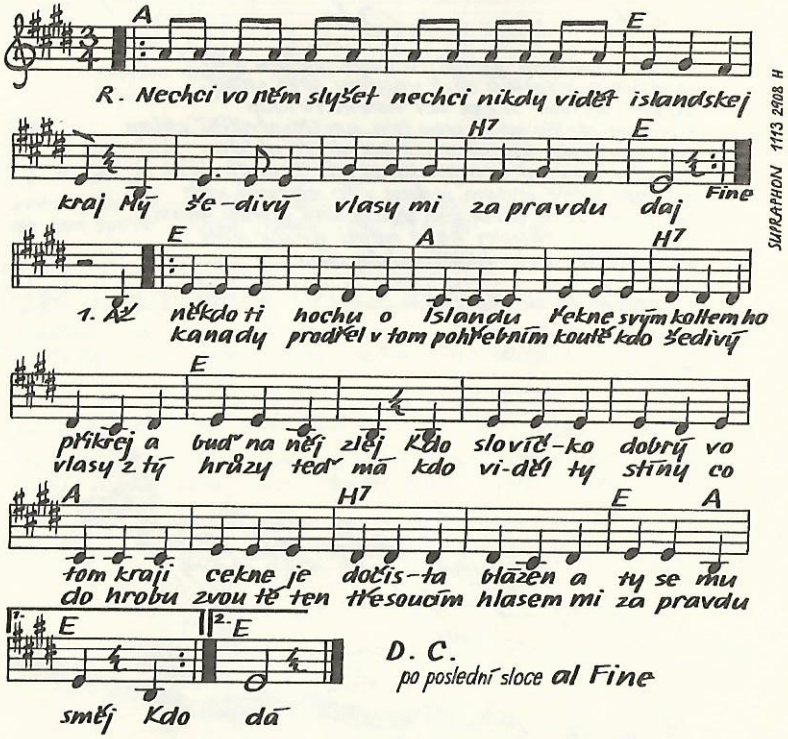
Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát
zamávala usmála se z vagónu sem spad
jářku – helou – sklopí oči udělá to klop
i v tom dešti sazí sem ten nejšťastnější chlap
yes ze všech chlapů nejšťastnější chlap
Když z komína vod mašiny letí černej dým
na tom světě jenom jednu věc natutý vím
na tom světě širokým věc jednu jistou mām
na kolejích chudej hobo nejni nikdy sām
yes chudej hobo nejni nikdy sām

To znām to dobře znām . . .

* 1967

Trail to Island

SUPRAPHON 1113 2908 H

2. Jó tenkrát v tom roce co bylo to sucho
chlap přišel a povídá ouplnou báj
že sežere z kojota syrový ucho
esli nám neřekne kde leží ráj
Pak v proklatým vedru sme lesama táhli
kde smrdějí tůně a zrzavej mech
A stromy jak tráva když na ně sme sáhli
hned padaly na zem – to člověk by zdech

R. Nechci vo něm slyšet...

3. Pak začaly kopce a šutráků fůry
když jazyk nám votek jdem bez vody dál
my cucali šťávu ze stromový kůry
a islandskej ďábel se z voblaků smál
A večer když ztahaný na zem sme padli
ty islandský zvířata divnej maj mrav
přes kemp kde ležíme jak kytky zvadlý
stádo se přehnalo divokejch krav

R. Nechci vo něm slyšet...

4. Můj bože proč nedáš nám voddechnout chvíli
proč trestáš nás pravicí krutou a zlou
tam v islandskejch horách to stěná a kvílí
to ubohejch trempírů přízraky jdou
Tam nad černým jezerem vítr se točí
tam nepoznáš ticho a nenajdeš klid
tam nad vodou spálej tě vohnivý voči
to se smečkou přichází Kapitán Kid

R. Nechci vo něm slyšet...

5. Kus vlka kus hada a hyjeny půlka
jak zjevení ve snu když po chlastu spíš
teď modli se hochu to nespraví kulka
Kid ruku když natáhne – chystej si kříž
Tak zašel tam jeden a ztratil se druhej
a ze skály padal a příšerně řval
a veselej Dejvy byl do rána tuhej
až zvostal sem sámotnej uprostřed skal

R. Nechci vo něm slyšet...

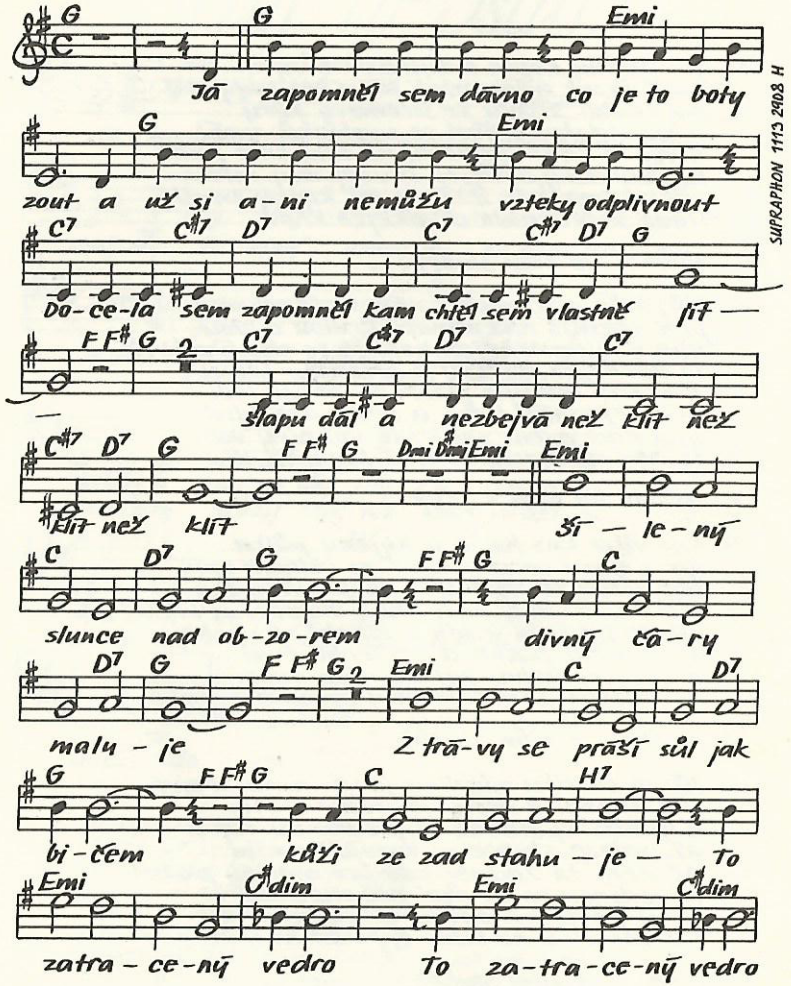
6. Já za chvilku zdechnu jen minuta zbejvá
tak skončila cesta já dobře to vím
A islandskej ďábel už prstem mi kejvá
až zaleze slunce já vodejdu s ním
Ač není tu žádnej kdo pro mne by plakal
já jedinou radu chci nakonec dát:
kdyby vás někdo do Islandu lákal
tak voprásku na krk – a poslat ho spát!

R. Nechci vo něm slyšet...
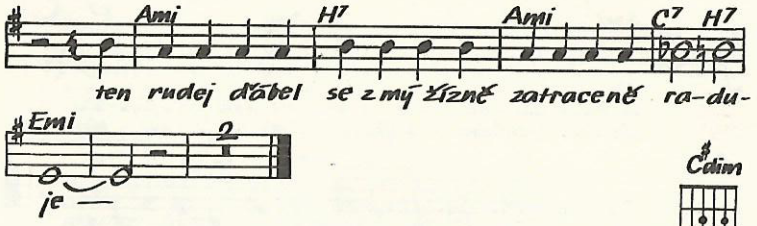
* Kidovi, jakož i celýmu prachpodivnýmu Islandu
* 1965

To zatracený vedro

huolba Wabi Ryvola

SUPRAPHON 1113 2408 H

C#dim

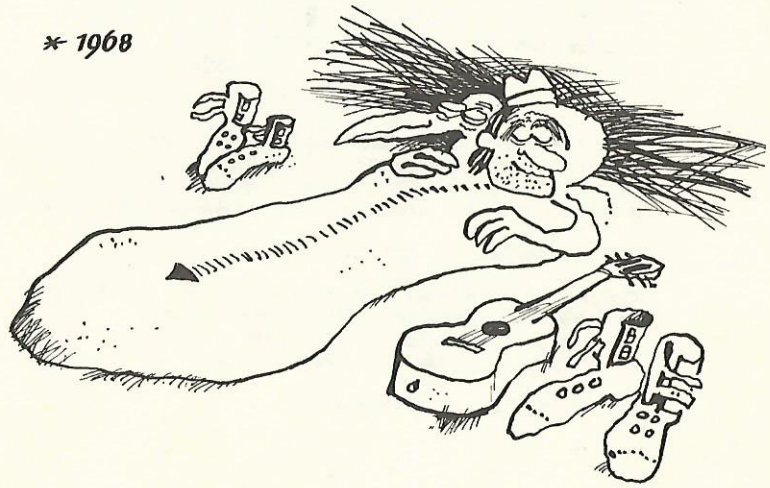
Jen v prachu tichý kroky a místo vody prach
Ta cesta nikde nekončí už začínám mít strach
Že někde tečou řeky už mi zbejvá jenom snít
Plavat s hubou dokořán
A pít A pít A pít

Šílený slunce...

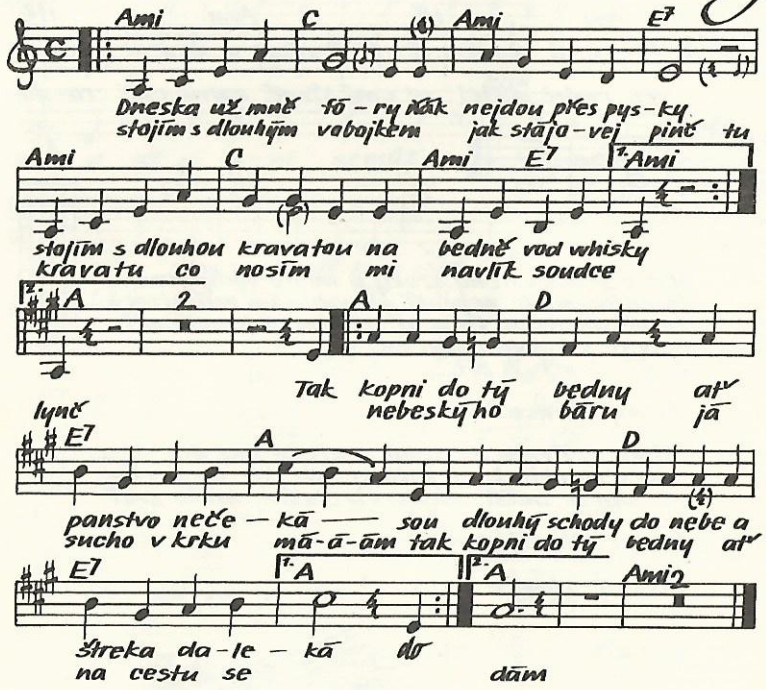
Táhnu vedrem do ticha a nikde ani stín
Sem v tomhle kraji jedinej kdo žije co já vím
Už sup se snáší pomalu a slyším zvony znít
Lezu dál a zbejvá jen
Umřít Umřít Umřít

Šílený slunce...

* 1968

Bedna vod whisky

SUPRAPHON 1113 4861 H
PANTON EP 03 0223

Mít tak všechny bedny vod whisky vypitý
postavil bych malej dům na louce ukrytý
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a ohlastal bych tam z Billem a chlastal by tam Ben

Tak kopni do tý bedny...

Kdyby si se hochu jen porád nechtěl rvát
nemusel si dneska na týhle bedně stát
moh si někde v suchu tu svoji whisku pít
nemusel si hochu na krku lasso mít

Tak kopni do tý bedny...

Když sem štípnul koně a ujel jen pár mil
nechtěl běžet dokavád se whisky nenapil
Zatracená smůla zlá a zatracenej pech
když kůň cucá whisku jak u potoka mech

Tak kopni do tý bedny...
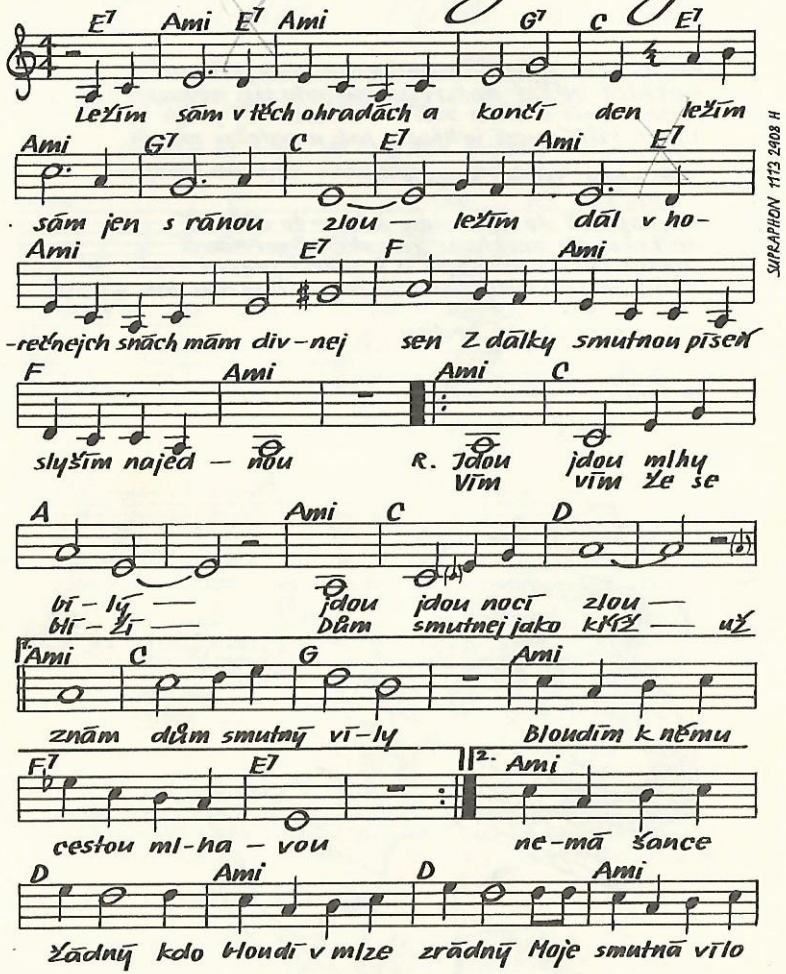
Až kopneš do tý bedny jak se to dělává
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok
Mám to smutnej konec — a whisky ani lok...

Tak kopni do tý bedny...
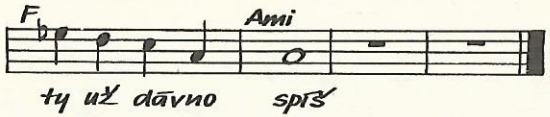
* 1968

Dům smutný vily

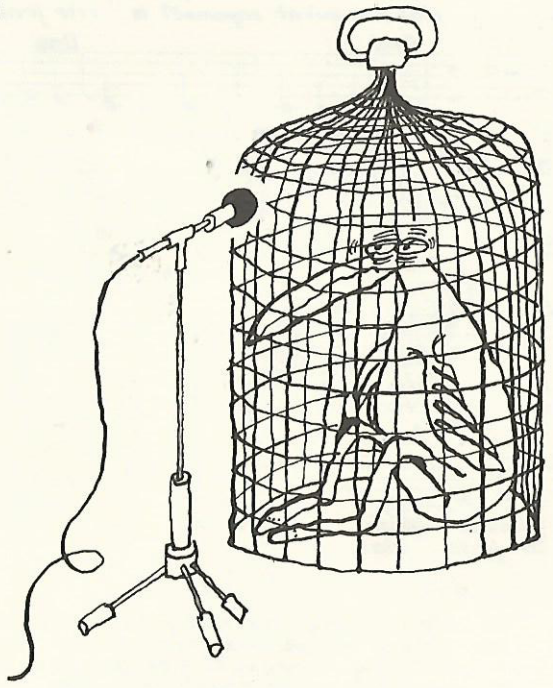
SUPRAPHON 1113 2908 H

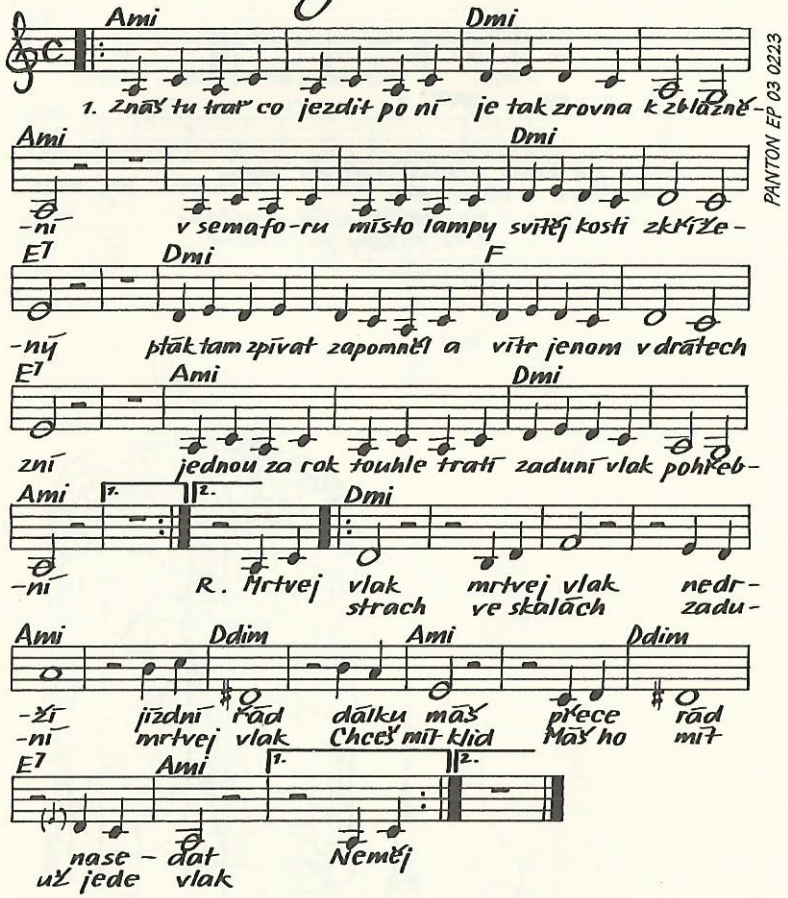
2. Rána zlá krev ubejvá a žízeň mám
Není cesta k ohradám
už to vím nic nezbejvá sám umírám
Smutná vílo už tě nikdy nezlíbám

Jdou jdou mlhy bílý . . .

* 1968

Mrtvej vlak

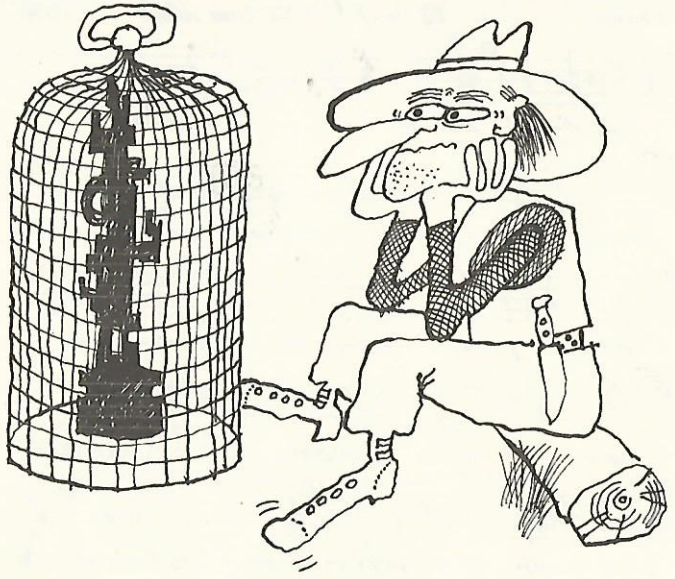

PANTON EP 03 0223

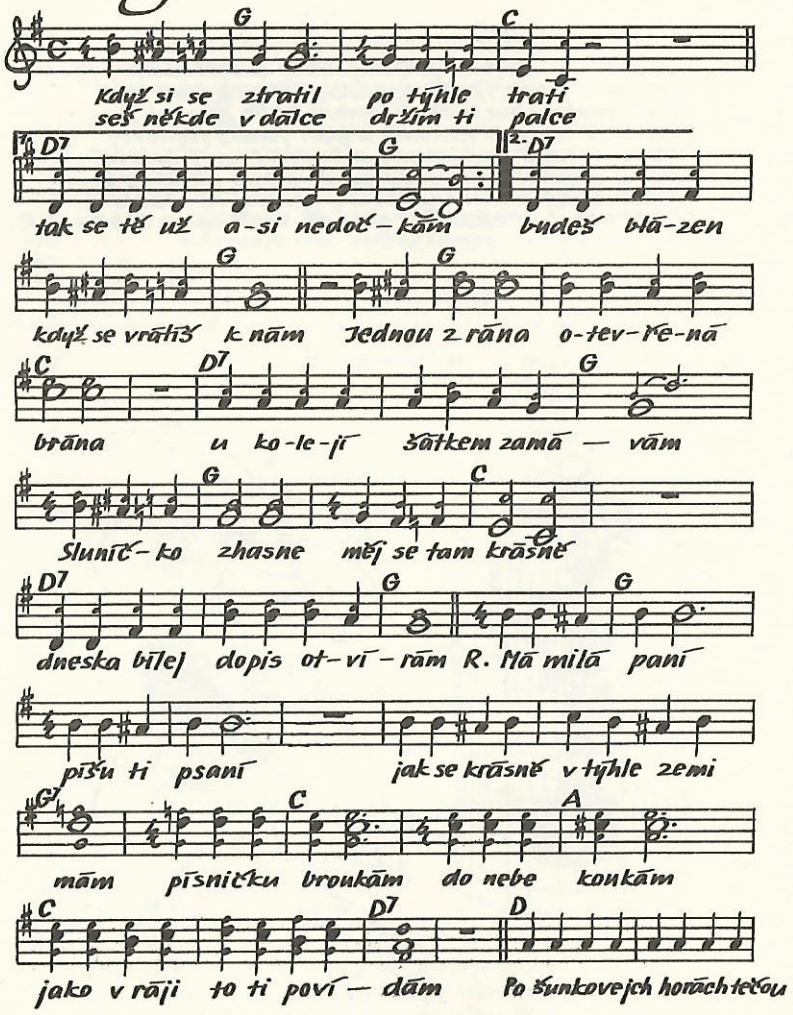
Po koleji rezavý tam kde jsou mosty zřícený
Bez páry a bez píšťaly kotle dávno studený
Nikdo lístky neprohlíží s brzdou je to zrovna tak
S pavučinou místo kouře jede noci mrtvej vlak R.
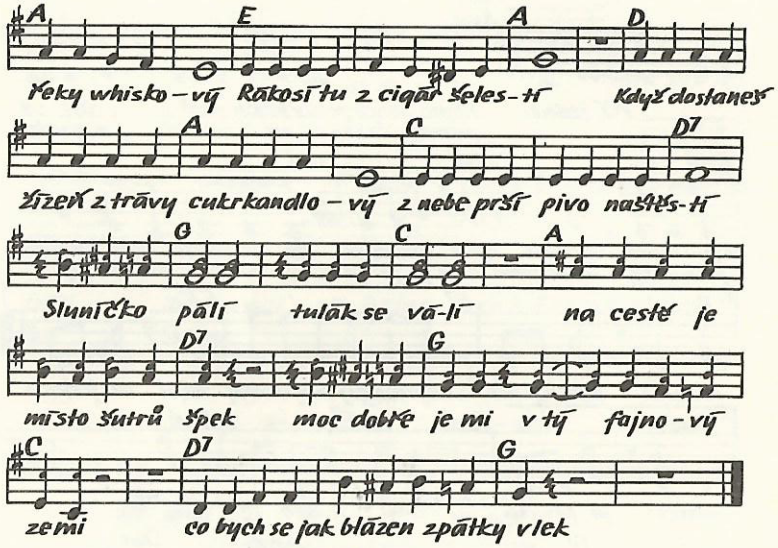
2. V životě si neměl prachy za to si měl řádnej pech
Kamarádi pochcípali v sakra nízkejch tunelech
Že si zvrostal sám a že si jenom hobo ubohej
Zaslouží si za to všechno aspoň funus fajnovej
Jednou vlezeš pod vagon a budeš to mít hotový
Kam si s tímhle vlakem vodjel nikdo už se nedoví
Slunce tady nevychází cesty zpátky nevedou
Dábel veksl přehodí a stáhne šraňky za tebou R.

* 1968

Fajnová země

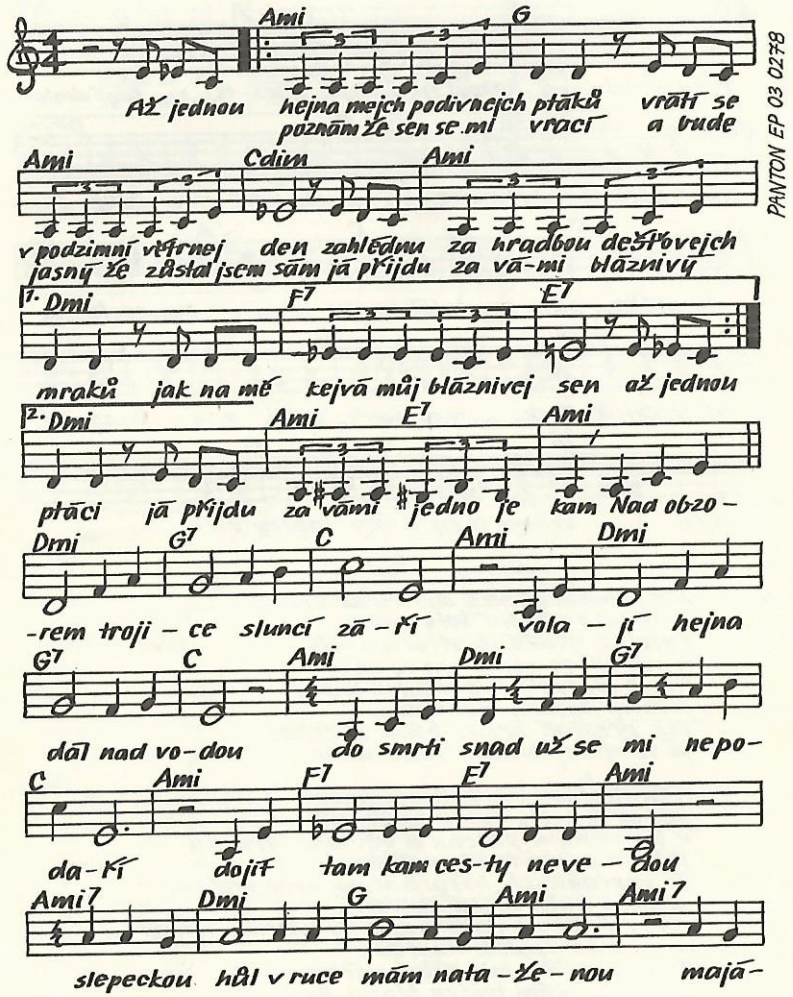

Jen pantem mlátíš dyť ty se vrátíš
já tě jako vlastní boty znám
ruce už spínáš život proklínáš
to víš přece nejlíp jen ty sám
Napíš klidně že tam žiješ bídně
u koleji šátkem zamávám
Tak přestaň nekat budu tě čekat
já tě starej blázne ráda mám
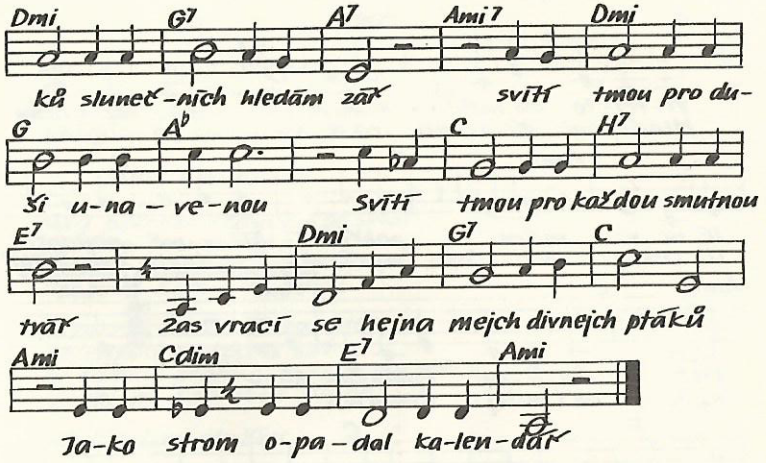
Píšu ti psaní zkroucený psaní
jak se bídně v týhle zemi mám
v červeným prachu a věčným strachu
jako v pekle to ti povídám
Po vyprahlejch horách lezou ovce prašivý
jazyk v hubě žízní šelestí
večer když se vrátím zpátky z dřiny strašlivý
usnu jako špalek naštěstí
Žiju tu v díře jak vlaký zvíře
k obědu mám tejden starej špek
Hyjena vyje Kousla mě zmije
Pomalu už začínám mít vztek ...

* 1970

Země tří sluncí

PANTON EP 03 0278

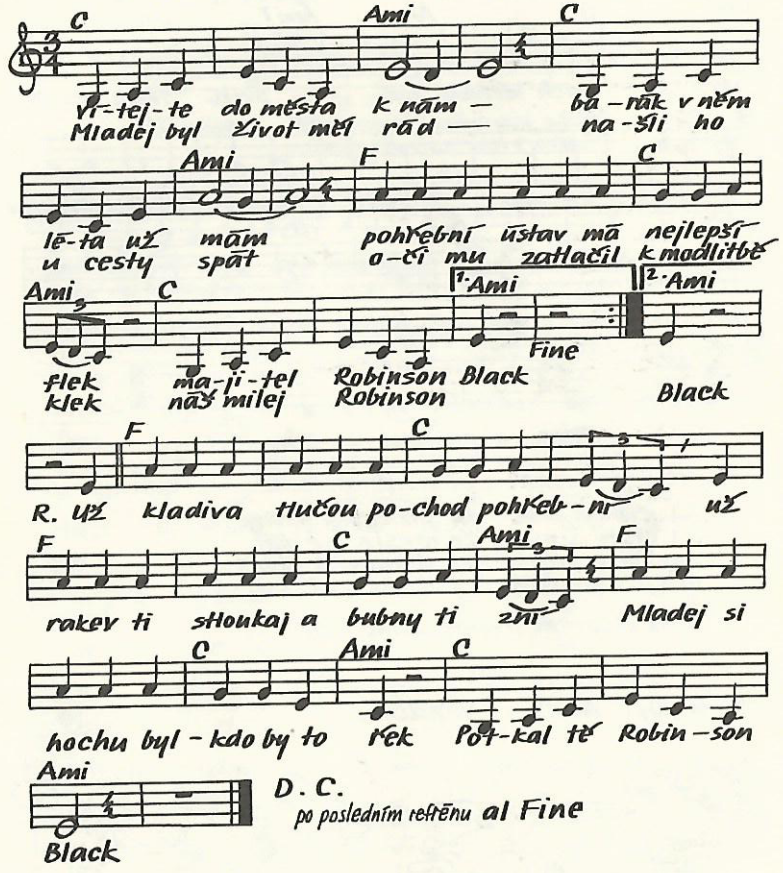
Až jednou ptáci mi přinesou psaní
na cestu s nima že musím se dát
zavřu a půjdu bez dlouhýho ptaní
odejdu s nima A odejdu rád

Nad obzorem trojice sluncí září...

* 1971 Dědkovi Vendimu

Robinson Black

D. C.
po posledním refrénu al Fine

Pod brodem hluboká tůň
smůlu měl padnul mu kůň
první pak na břehu cylindr smek
náhodou Robinson Black

Na cestu poslední šel
laso kolem krku měl
Visel na rozcestí ani necek
Odřízl ho Robinson Black

už kladiva tlučou ...

Nad pokrem vždycky se smál
poslední hru nevyhrál
k ránu když svítalo deringer žhnul
Eso měl Robinson Black

S vozem jel kolem byl klid
najednou pod kola slít
po zádech pramínek krve mu tek ...
Našel ho Robinson Black

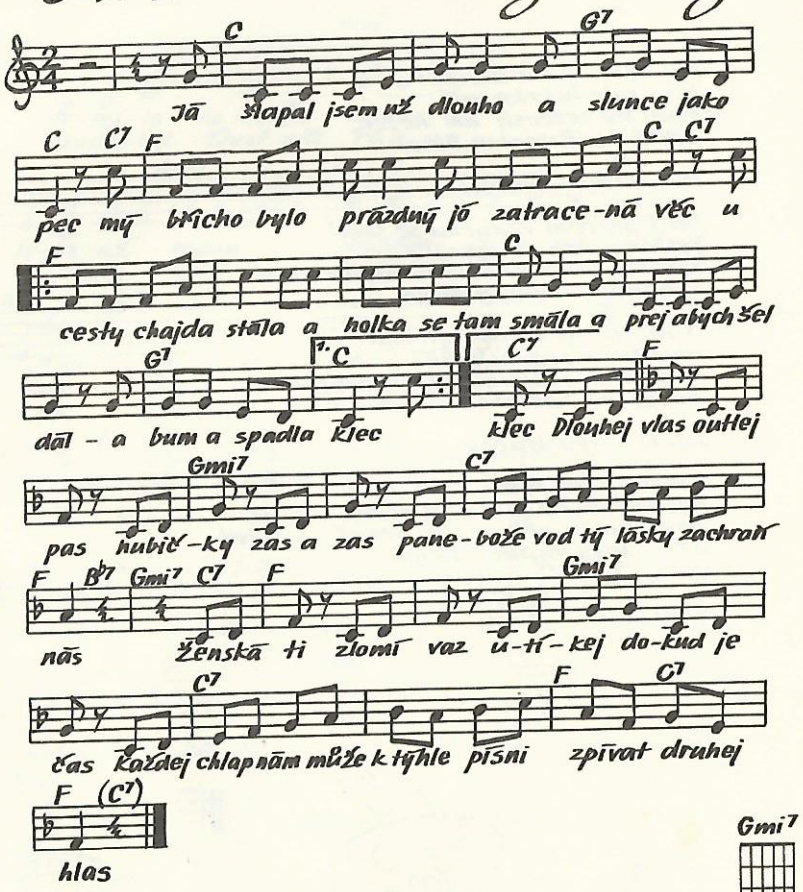
už kladiva tlučou ...

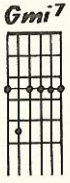
Dobrou ted' radu vám dám
nechoďte do města k nám
navždycky přejde vás sranda i vztek
až si vás vyplíží Black ...

* 1971

Pane bože vod tý lásky

Že měla černý voči tak sem tam zvostal rád
a že mě ráda měla já ji měl taky rád
Byla to holka skvělá jen jednu chybu měla
že jenom kvůli ní nesměl sem karty hrát

Dlouhej vlas...

zachraň nás

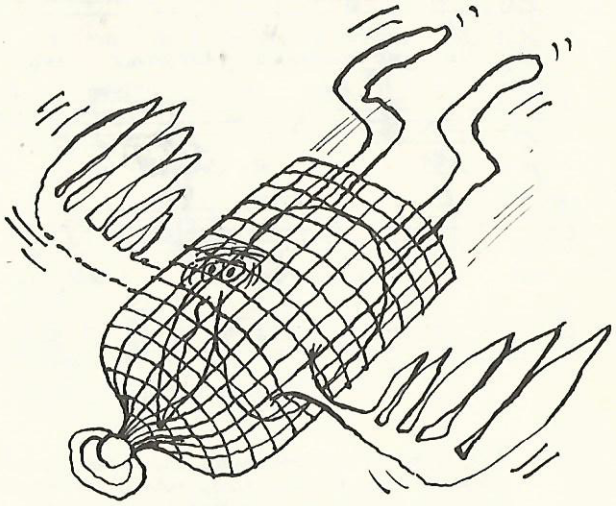
A byla celkem milá a dalo se s ní žít
jen fajfku zahodila a zakázala klít
to vydržet se dalo jen jediný mě štvalo
že vod prvního dne sem whisku nesměl pít

Dlouhej vlas...

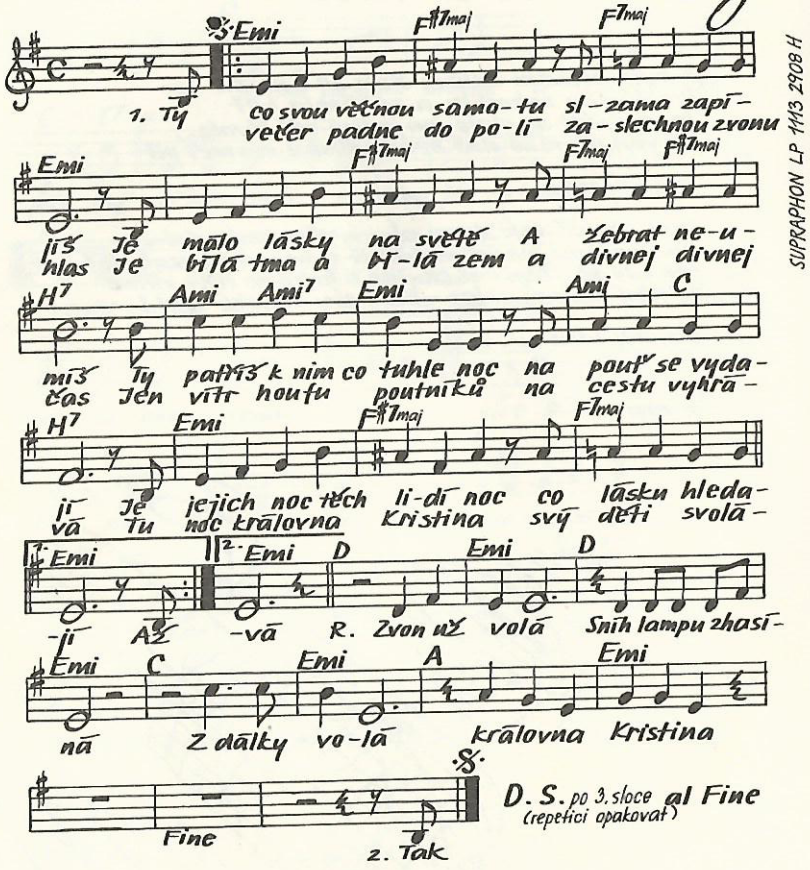
Sem akorát tak starej abych vám radu dal
na ženskou jenom mrknout a hnedem mazat dál
ten kdo se dráptem chytne a hned do toho vlítne
to není žádnej chlap - čert aby ženský vzal!

Dlouhej vlas...

* 1971

Noc královny

SUPRAPHON LP 1113 2908 H

Tak táhnou kolem mýho domu slepí poutníci
Jdou do tmy kolem mýho domu bílou vánicí
Jdou za štěstím a za láskou jak zvony v dálce zvou
A vítr jejich stopy kryje dekou mrazivou

Kristiny

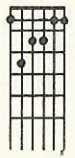
Až tma se bleskem roztrhne a vítr půjde spát
Uvidí zámek ledovej nad oblakama stát
V tý chvíli první z poutníků uslyší z nebe smích
Teď leží tiše u cesty a v očích mají sníh

Zvon už volá...

Noc kouzel plná zázraků se k ránu naklání
Už došli tam kam lákalo je zvonů volání
Jak z hloubi domu navečer když dítě usíná
Směje se tiše tichounce královna Kristina
Šla kolem mýho domu řada slepejch poutníků
Snad před rokem snad před chvílí jsem vzala za kliku
Je noc královny Kristiny už slyším zvony znít
Volá královna Kristina já taky musím jít

Zvon už volá...

F7maj

*1976

Drátěný ohrady

PANTON LP 8113 0598

D Fdim Gmi7
Jen bůh ví co jim táhne hlavou kluk-ům

Gmi6 D6 D Fdim
v zemích vzdále-ných Kouř dávných ohňů nad sá-

G6 F#7 Hmi
zavou na ně vů-ni mládí dejch

G Hmi
Tou-la-ví jsou ptáci tou-la-ví

G F#7 A7 A+ D
ztrá-ce-ní se ze svejch hnízd a ko-lem

Fdim Gmi7 Gmi6
ohňů nad sá-za-vou přibej-vá nám

D Ami
prázdnejch míst To je-nom na mapách jsou
te-le-graf ba-

C D
ohra-dy a každá země svoji čáru mí-vá
bí-ho le-ta svoje písně pro tu-lá-ky zpí-vá

Ami C
Kluk-toula-vej má dávno jiný mapy jiný cesty jinak přečte-
přele-tí všechny hranice a ploty reza-vý oh-rady drátě-

1. D -ný 2. D6 -ný
Když v noci

D6 A+ Fdim Gmi6 Gmi7

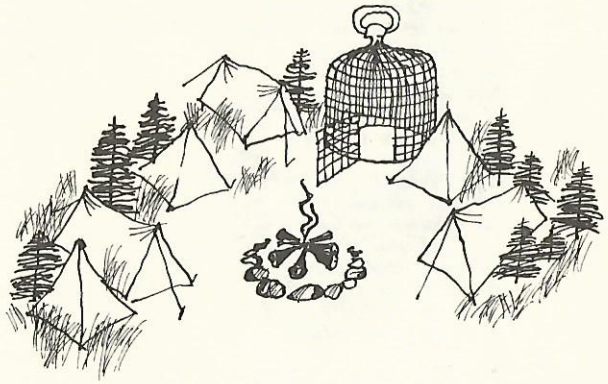
Ten kdo chce najít musí ztratit
musí hledat kdo chce znát
Jenom ten kdo se nesmí vrátit
myslí denně na návrat
Drátěný ohrady drátěný
lidi dělí od lidí
Když vracejí se domů ptáci
kluci tajně závidí

To jenom na mapách ...
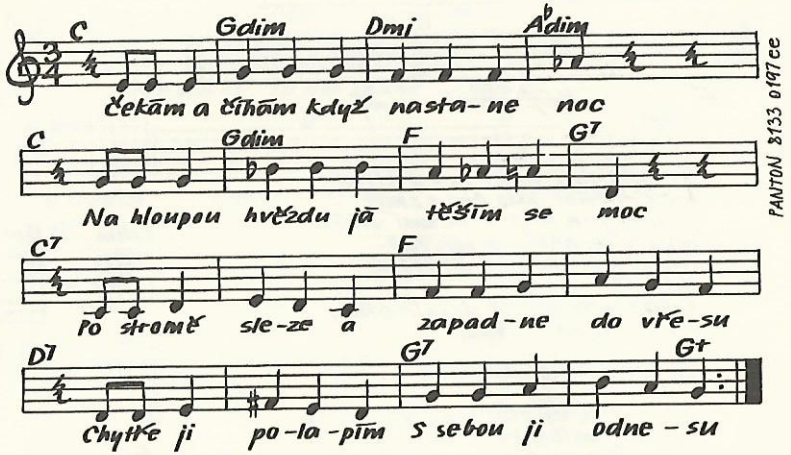
Dál všichni hlásíme svý kára
někdo málo někdo víc
A každej ze svý strany čára
koukáme se na měsíc
Zelenej zvon lesů zelenej
jednou řečí zazvoní
Pod jednou oblohou se sejdem
jeden oheň zavoní

To jenom na mapách ...

* 1982

Půlnoční kvítí

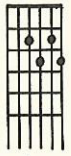

Pospíchám lesem
A půlnočním kvítím
V kapse mi hvězda
Jak baterka svítí
Nad jejím šajnem
Chvílema žasnu
Nevrť se povídám
Nebo tě zhasnu

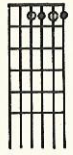
Posviť mi pořádně
Ty hvězdo hloupá
Tamhle se na jezu
Pěknice koupá
Je asi právě
Na vrcholu blaha
V půlnoční době
A docela nahá

Na řece k půlnoci
Dějou se kouzla
Do stanu pěknice
Mokrá mi vkloužla
Brouci jen zíraj
A rudnou jim uši
Jak to ty pěknici
S tulákem sluší

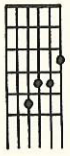
Gdim

A♭dim

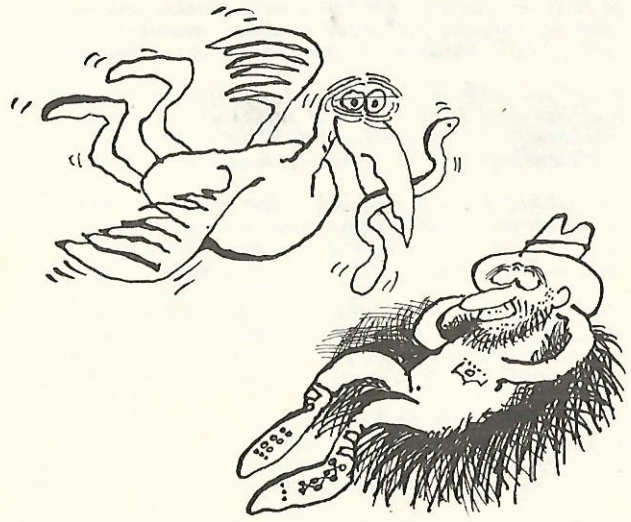
G+
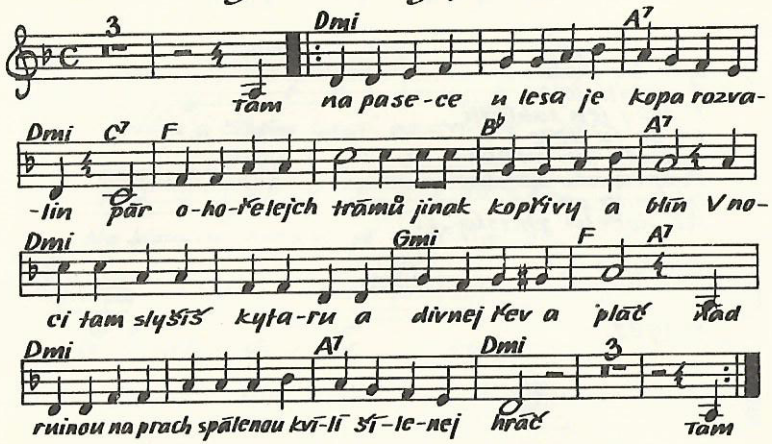

Lidi by žasli
A volali jeje
Kdyby jen zahlídli
Co se tu děje
Hvězda jen mrkla
A opravdu žasla
Sklopila oči
Až docela zhasla ...

Dulajdá ...

* 1982

Příběh šíleného hráče

Tam kdysi knajpa stávala snad někdo z vās ji znal
já tenkrāt taky s kytarou sem v ženku sedával
Tam bylo dycky pití dost a dobrý muziky
než přišel smutnej konec týdle lesní putyky

Když na jaře sníh odplaval a přijel první vlak
z něj divnej hobo vyskočil měl kytaru a vak
oči mu peklem svítily když do hospody vlez
A rāzem bylo ticho jenom v koutě zavyl pes

Co takhle trochu muziky – ten divous hovoří
a do strun ruku bachratou s rāmusem zabořil
a prsty se mu rozběhly jak myši hladový
Tak začal děsnej večírek v tý chýši jedový

My sotva sme mu stačili von jako blāzen hrāl
a jako šnelcuk bez brzdy akordy fotroval
Ta ruka mu jen svištěla jak namydlenej blesk
A ve vočích měl šílenej a nebezpečnej lesk

Hrāli sme třetí hodinu rychle jak vichřice
a leckterýmu hráčovi už klesla palice
jen tenhle dābel kytarovej nepřestávā hrāt
až stala se ta strašná věc co musela se stāt

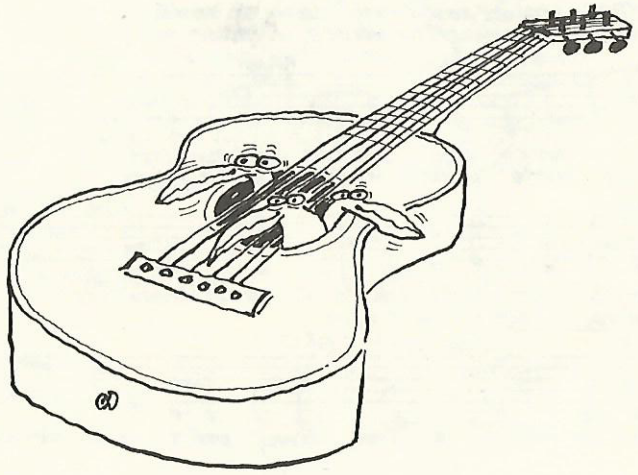
Když struny začnou praskat a my popadāme dech
a puchejře jak višně māme dávno na prstech
tu vozejvā se rachot jak když padaj kameny
U ruky se mu zablejskne vyšlehnou plameny

My jenom vočí valíme sme v šoku drobātko
co s jednīm chlapem udělā hořlavý trsātko
Než barman z dveří vyletí hasiče zavolā
jak tāborák už celá klēma jasně plāpolā
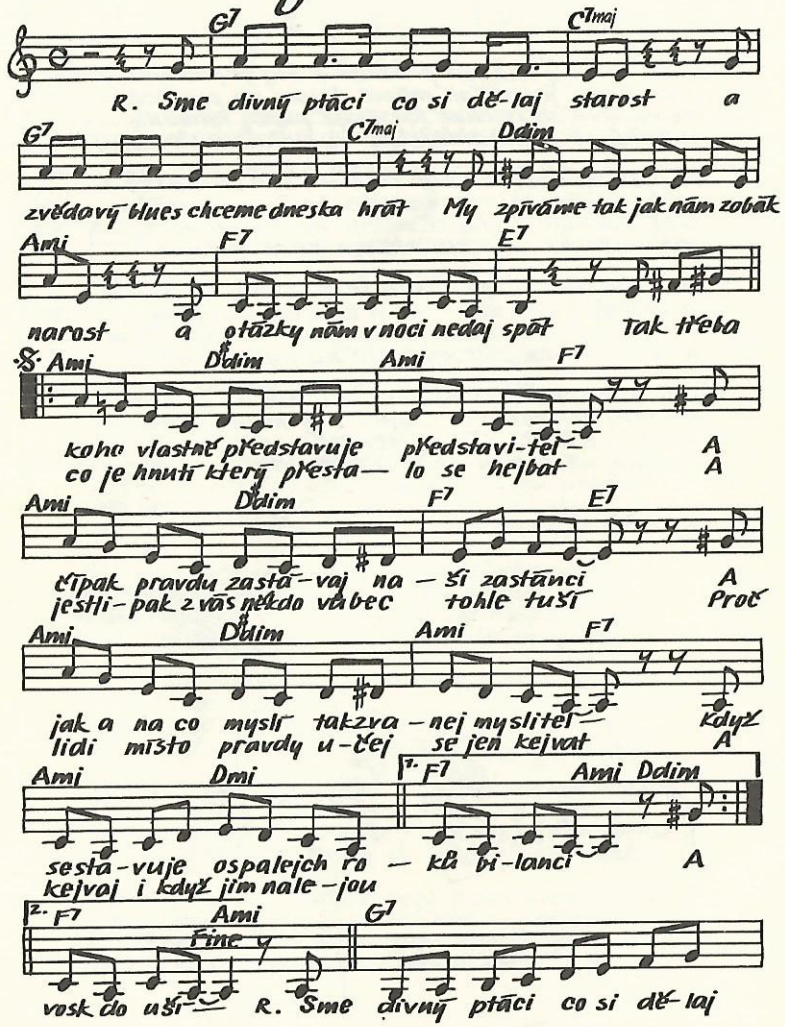
Už z voken chlapi sypou se a zdrhaj do dālky
a voheň hučí salonem a bouchaj kořalky
Tři dny a čtyři noci požār tuhle knajpu žral
A do posledka šílenej hrāč na kytaru hrāl
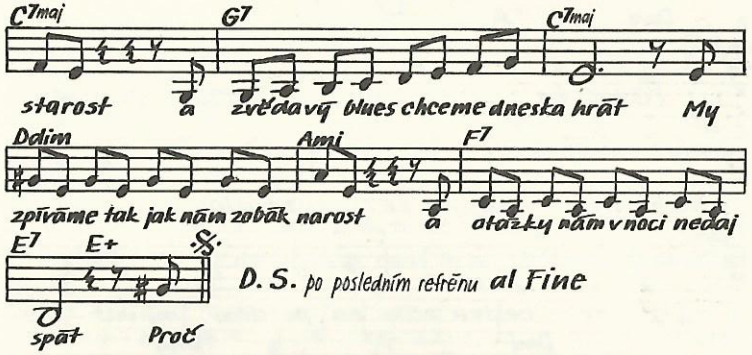
Kdo pořādně nās poslouchal ten už se nedivī
že tenkrāt vohněm skončilo to hranī strašlivý
Ten ví že hrāčī šílený neutečou trestu
A když už chci hrāt trsātkem – tak jenom z azbestu...

* 1984

Zvědavý blues

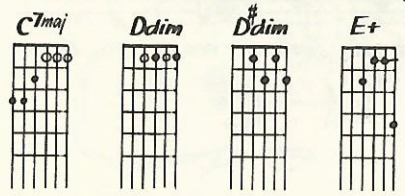

Proč posádka se za svou loď už léta stydí
Krok dopředu dva zpátky hlavně neodbočit
Proč čistit chlív co všude kolem vidějí lidi
Je přece jednodušší vyměnit všem oči
Proč ke knize už dávno potvrzený štemplem
Teď už se vyrábějí jen smutný ilustrace
Proč když nedržíš hubu pod kdejakým lemplem
Máš svobodnej a rychlej výběr nový stáce
Sme divný ptáci . . .

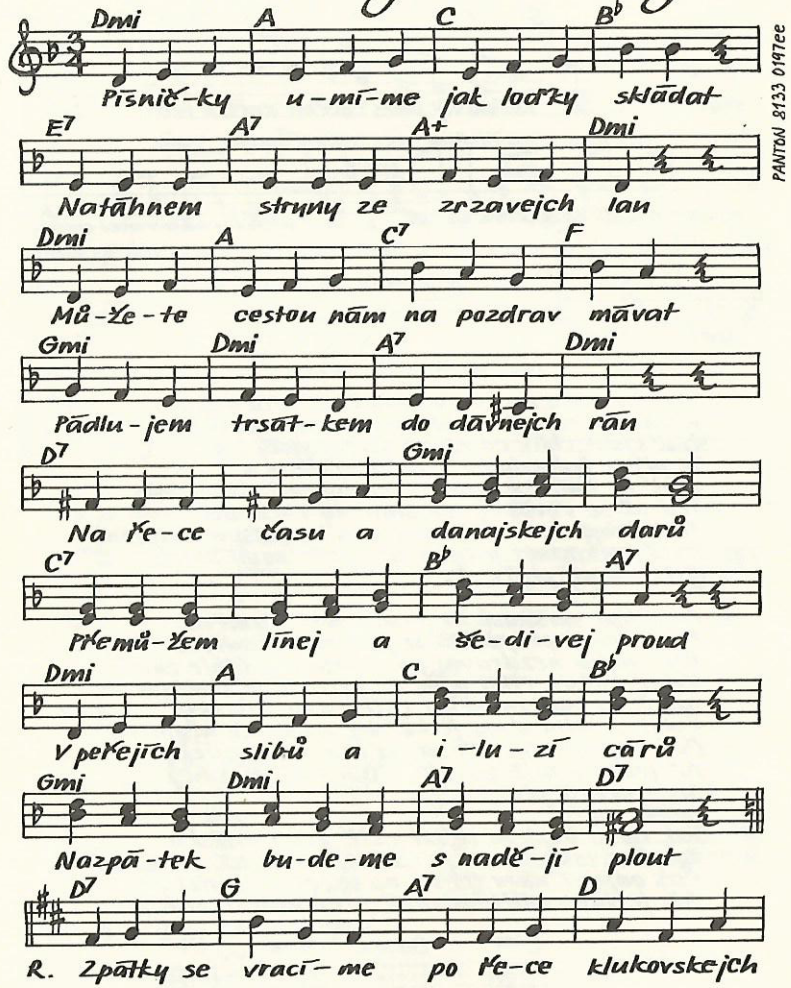
Proč lidi slušnost za poslušnost vyměnili
Proč doma připadáš si jak nevítanej host
Proč mám nezdravej pocit právě v týhle chvíli
Když klasik říká nám že zdravá je zvědavost
Tak co si budem dělat ještě novej vrásky
Když z toho blues je každej z nás už utahanej
Čas odpoví nám třeba na všechny otázky
Až jednou dítě zavolá — ten král je nahej . . .
Sme divný ptáci . . .

Tak co si budem dělat ještě novej vrásky
Když z toho blues je každej z nás už utahanej
Čas odpoví nám třeba na všechny otázky
Až jednou dítě zavolá — ten král je nahej . . .
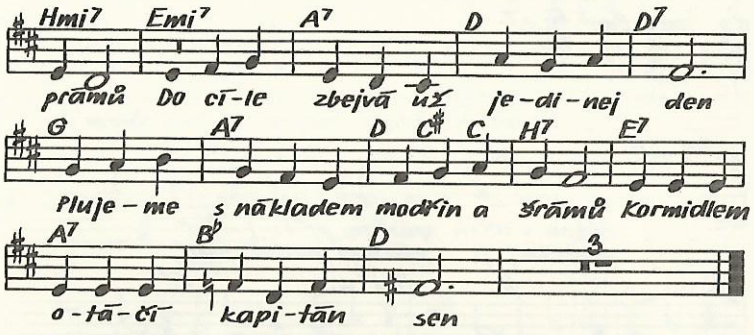
* 1984

Modřiny a šrámy

PANTON 8133 0197ee

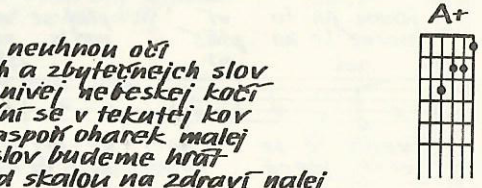
U ohně pohledu neuhnou oči
Ubyde marnejch a zbytečnejch slov
Slunce ten bláznivej nebeskej kotˇí
Nad vodou změní se v tekutej kov
Z tůtemu zbyl aspoň oharek malej
Písničku beze slov budeme hrát
Z pramínku pod skalou na zdraví nalej
Bude nám chutnat než půjdeme spát

Zpátky se vracíme...

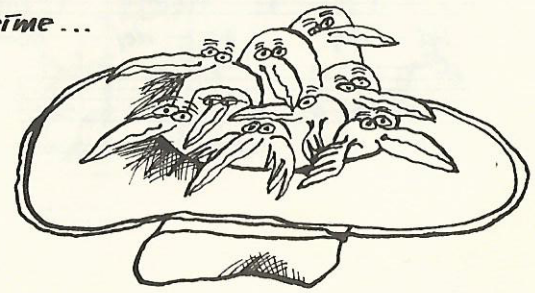
I když nám někdo už útratu setˇet
Pelyšku talíř A chleba a sůl
Ještě se umíme chechtat a bretˇet
Nezbylo na dýško jen holej stůl
Volání plavce co příběhy znali
Po řece času se vracíme zpět
Ze zátok kde jsme svý písničky psali
Vyplouvá lodˇka do klukovskejch let

Zpátky se vracíme...

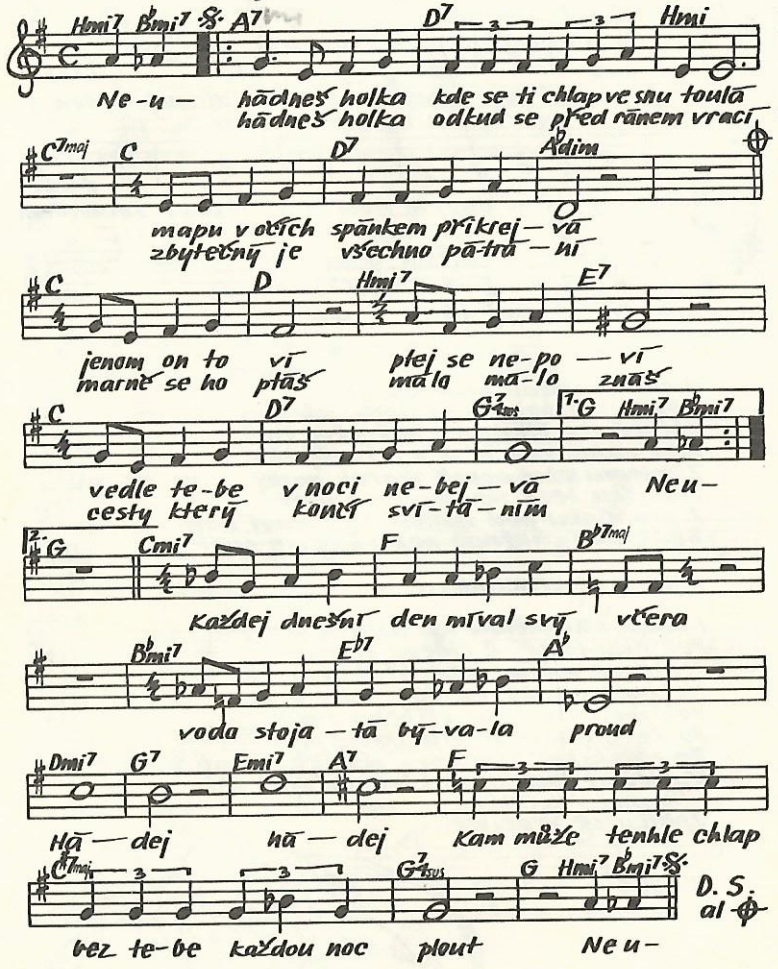
* 1984
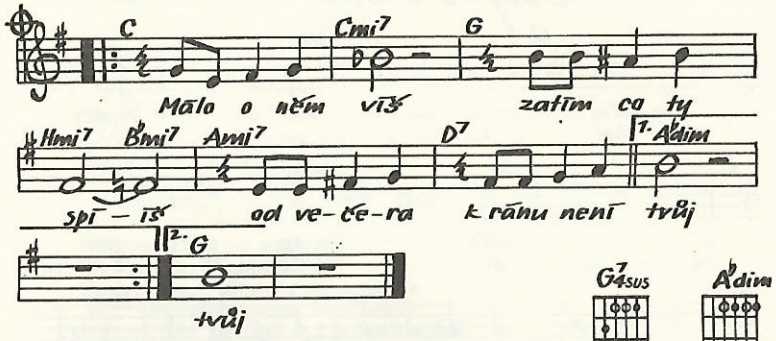

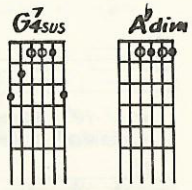

Neuhádneš

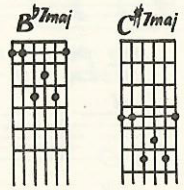

PANTON EP 8133 0178 ee & LP 81 0806-1311

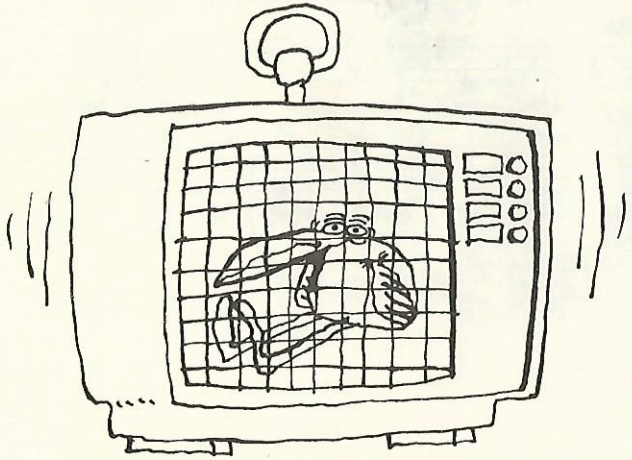

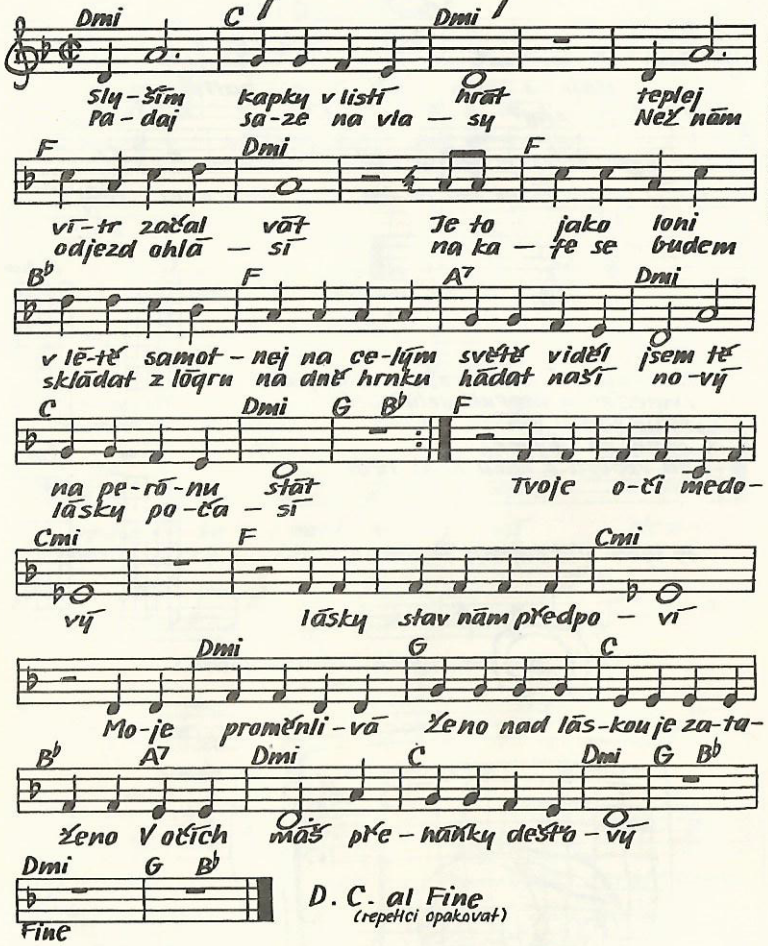
Neuhádneš samá voda dej se podat
Zbytečně a marně volaš stůj
Málo o něm víš
Zatím co ty spíš
Od večera k ránu není tvůj

* 1984 Vokounovi & Strunce

Předpověď počasí

SUPRAPHON LP 1113 4237

Do půl roku Do rána
Láska je už dohraná
Teplý léto dávno není
Jen mrznoucí mrholení
Předpověď zas byla vyhaná
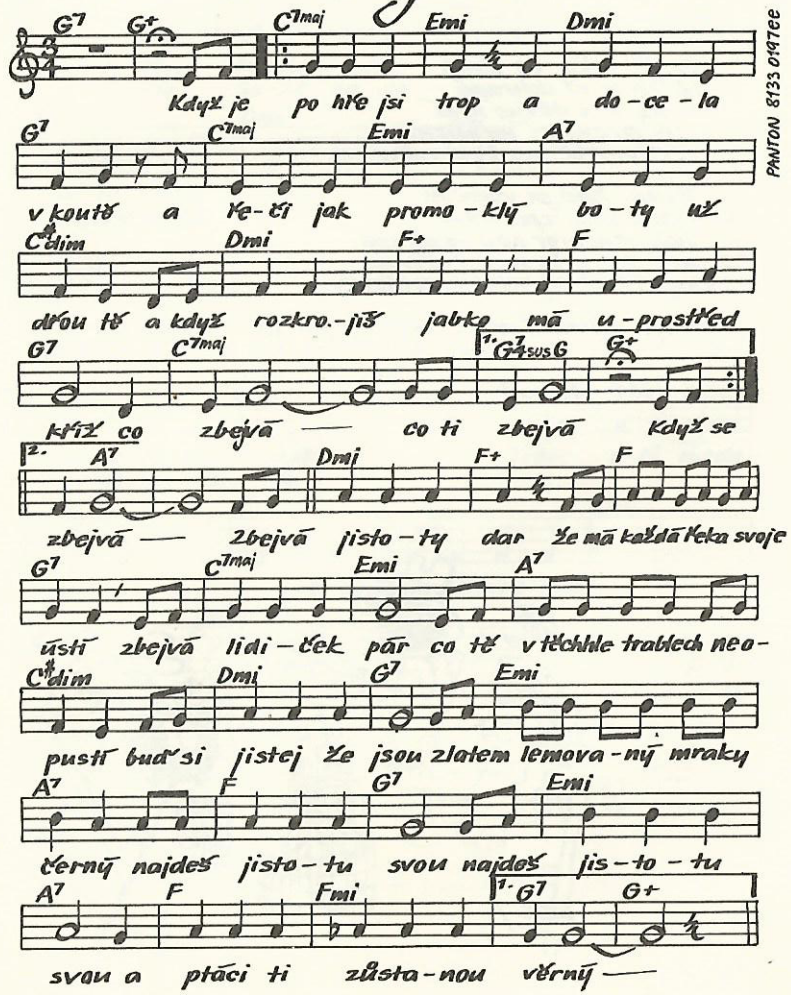
Jízdní řád se vymění
Vlaky mají zpoždění
Jak semafor nad krajinou
Jak světýlko nad bažinou
Vyhlíží tě holka k zbláznění

Tvoje oči medový ...
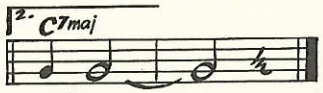
* 1984 Hobovi

Co zbejvá

PANTON 8133 0197 EE

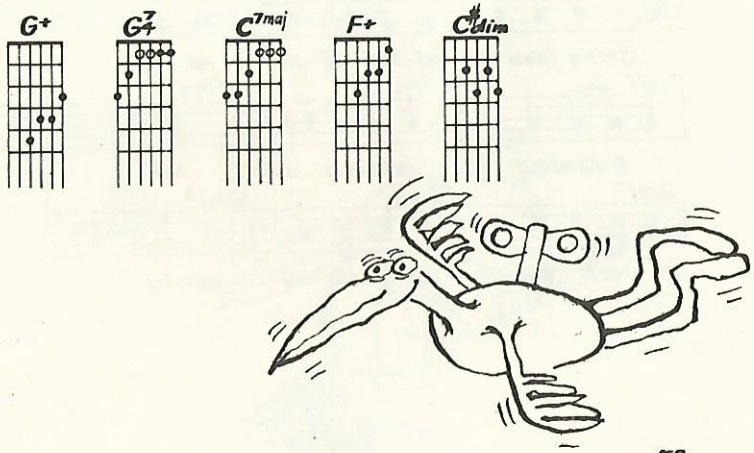
Když se jeden díl dočte na poslední stránce
a druhej už nenajdeš v poštovní schránce
V noci do stropu koukáš a mizerně spíš
Co zbejvá co ti zbejvá

Zbejvá jistoty dar...

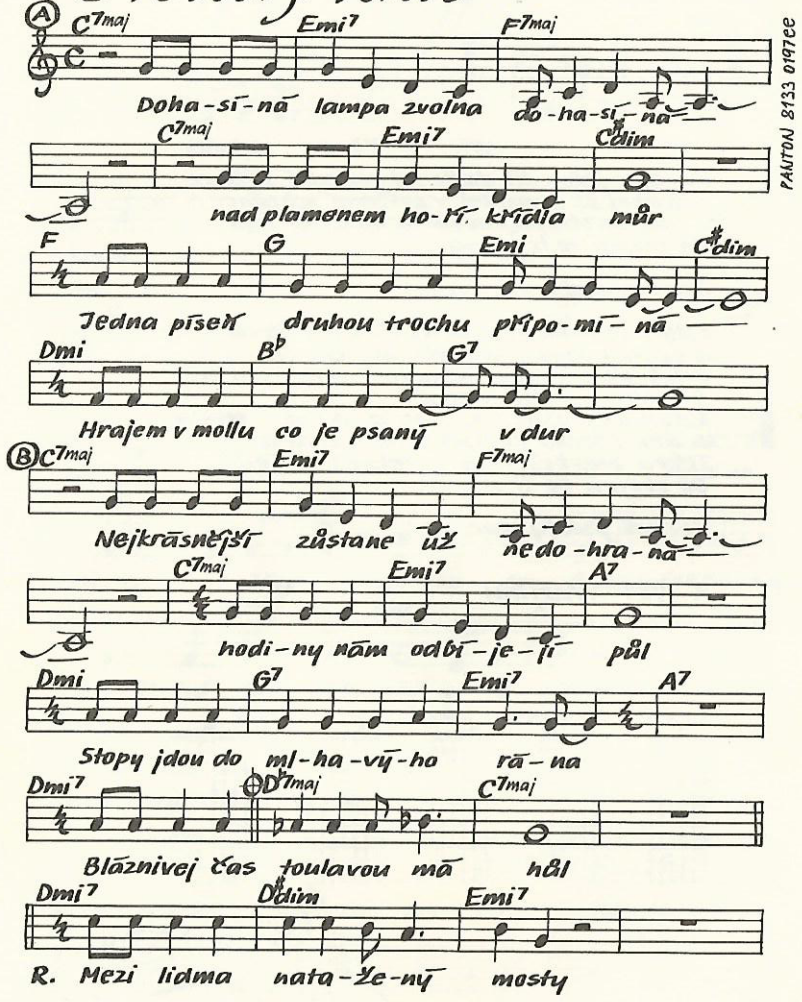
Když se namísto Ano už říká jen Třeba
a co bylo pevný se drolí jak chleba
Když už k opření nenajdeš pořádnou zeď
Co zbejvá co ti zbejvá
Když se propiješ k ránu a hlava ti třeští
a den zrovna začíná v mlze a dešti
Třeba otevřeš okno a řekneš si Teď
Co zbejvá co ti zbejvá

Zbejvá jistoty dar...
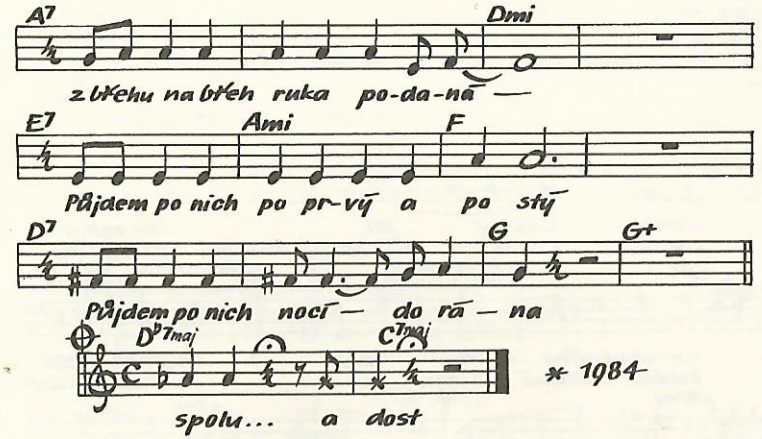
* 1984 Wabimu

Nedohraná

PAUTON 8133 0197 EE

B Prochází se po kytaře ruka líná
pořád ještě chtělo by se hrát
Dohasíná lampa zvolna dohasíná
My už asi neumíme spát

B Dohasíná lampa zvolna dohasíná
Slunce postavilo zlatej most
To se pod ním na tmu krásně zapomíná
Zase už jsme spolu... a dost

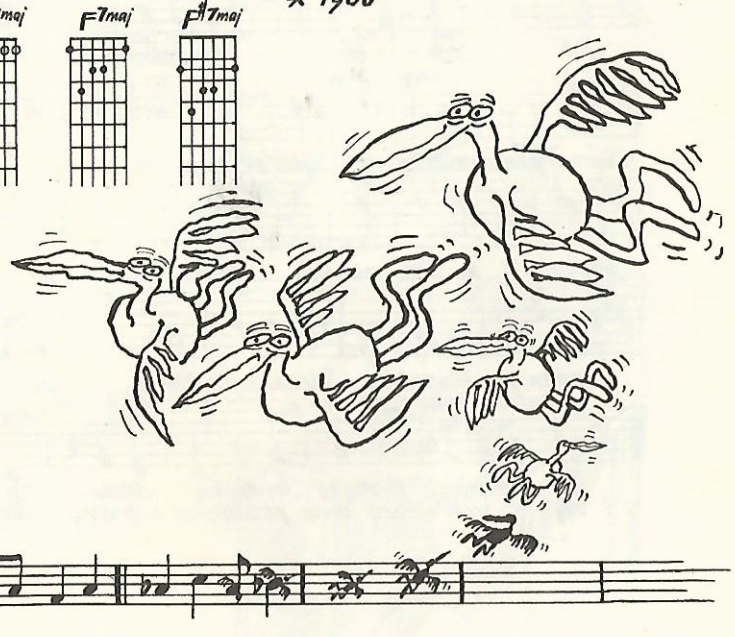

Do ptačích ploutví

SUPRAPHON 1113 4230 H
SUPRAPHON 1113 4237 H

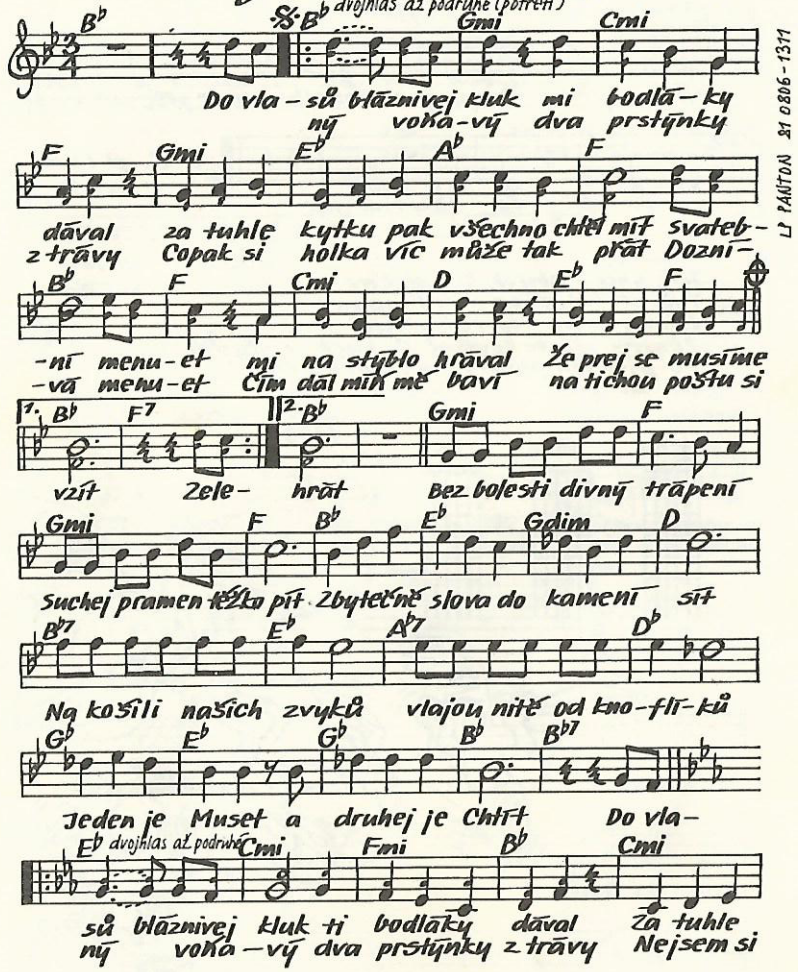
Tak snad abych šel slečno
Tvý přítulno se mění na netečno
Lásky jsem dobral přídělí
Zbytek si uschovám Co bych se styděl
Do ptačích ploutví a rybích křídel ...
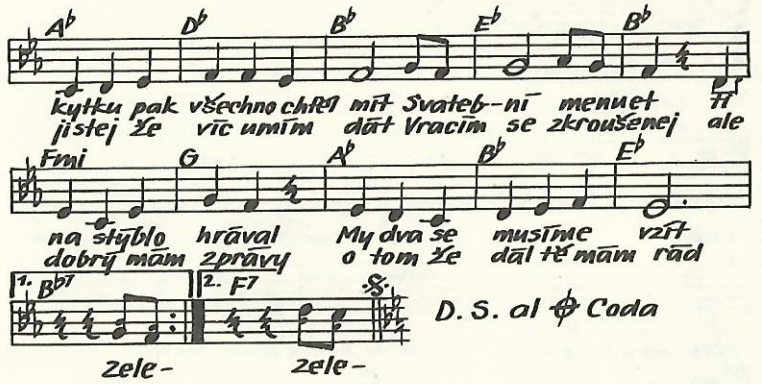
* 1986

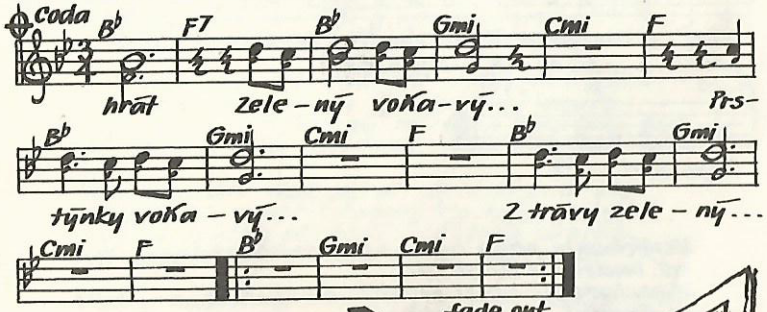
a do rybích křídel

Bodláky ve vlasech

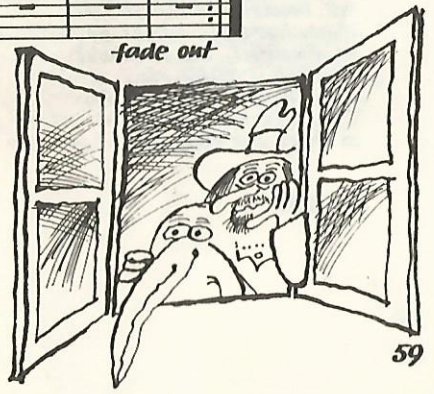

Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
Copak si my dva víc můžeme přát
Dál nám zní menuet a tím mě nás baví
Na tichou poštu si hrát

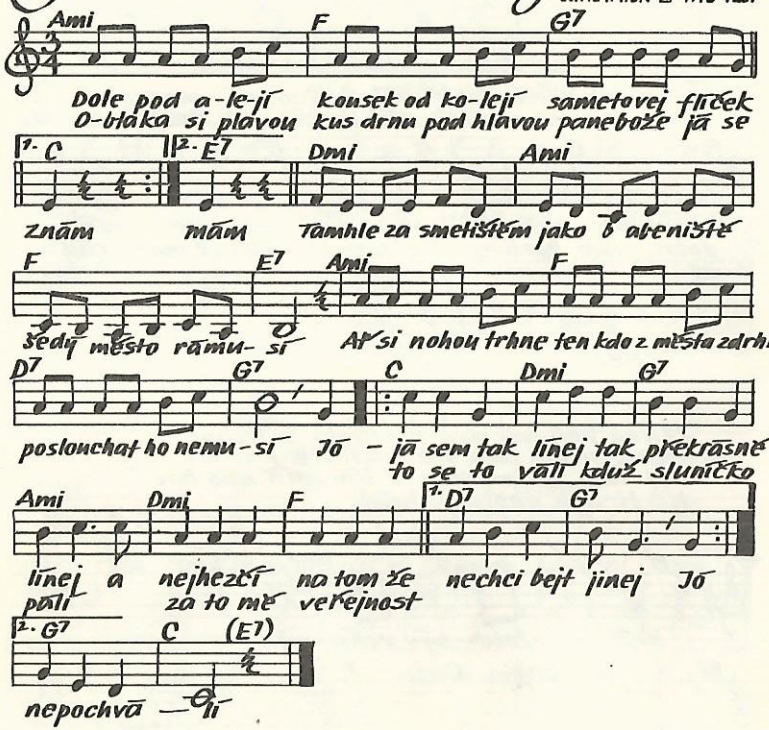

* 1987

Já sem tak línej
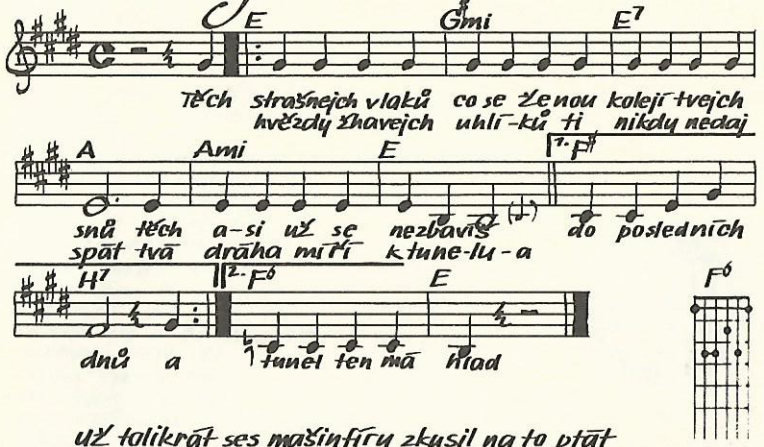
SUPRAPHON LP 1113 4237

Uspěchanej pane co se s váma stane
až budete v důchodu
V pozlacenej kleci bejvák plnej věcí
a funění do schodů
Žádná cesta rájem - esli máte zájem
měl bych pro vás dobrej tip
Co vám sakra brání vdlet se na stráni
a bejt na tom mnohem líp?

* 1984

Tunel jménem Čas

SUPRAPHON LP 1113 2608 H
SUPRAPHON EP 1143 2416

už tolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát
kdo nechal raky nejhezčí do vozů nakládat
Proč vlaky co si každou noc pod oknem ladějí hlas
polykā díra kamennā - tunel jménem Čas...

Co všechno vlaky vodvezly to jenom pánbůh ví
tvý starý lásky mladej hlas a slova blahový
a po kolejích zmizela a spadla za ní klec
co bez tebe žít nechtěla - a žila nakonec

A zvonky nočních nádraží i vítr na tratích
a honky-tonky piáno a uplakanej smích
a písničky a štěstí mílě na tulácký pas
už spolkla díra kamennā - tunel jménem Čas

Než poslední vlak odjede - a to už bude zlý
snad někej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksl zpátky přehodí v tu chvíli akorát
tvá kapela se probudí a začne zase hrát

Vlak v nula nula dvacet pět bude ten poslední
minér svou práci nestačí dřív než se rozední
Ten konec moh bejt veselej jen nemít tenhle kaz -
tu černou díru kamennou - tunel jménem Čas...

* 1977

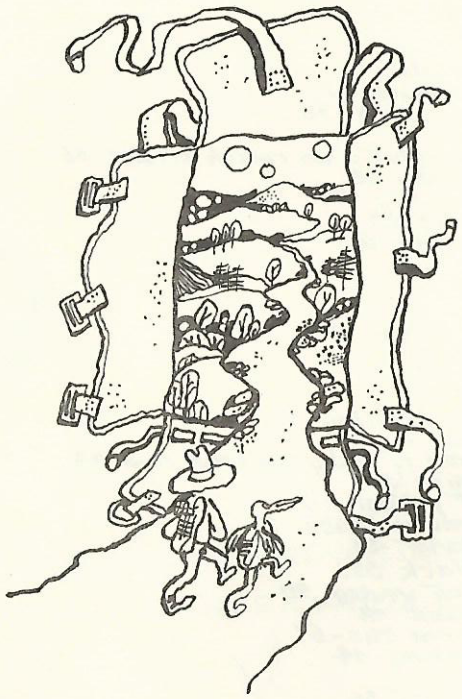

Obsah:

bál v lapáku 12
bedna vod whisky 22
bodláky ve vlasech 58
co zbejvá 52
do ptačích ploutví a do rybích křídel 56
drátěný ohrady 38
dům smutný vlly 24
fajnová zelně 28
já jsem tak líněj 60
jarní kurýr 10
k horám 9
klekání 8
modřiny a šrámy 46
mrtvej vlak 26
nedohraná 54
neuhádneš 48
noc královny kristiny 36
osado osado 6
panebože vod tý lásky zachraň nás 34
poslední míle 5
předpověď počasí 50
příběh šíleného hráče 42
půlnoční kvítí 40
robinson black 32
to zatracený vedro 20
trail to island 18
tunel jménem čas - 61
vrbový houštiny 14
září 11
země tří sluncí 30
ze všech chlapů nejšťastnější chlap 16
zvědavý blues 44

OKM jihlava
dům Rudé armády 11, tel. 265 37

není-li uvedeno jinak, jsou hudba i text dílem mikiho ryvoly

Miki Ryvola

uspořádal ing. milan kolář
noty jiří lukša
korektura miki ryvola
foto františek herman
tisk včt jihlava
náklad 2.500 ks
povoleno onv jihlava pod č.3707-14588
mc 10,- kčs čjk 735 31